

OFFICE OF THE GOVERNMENT OF
27 FEB 1936
MADRAS

“சித்தன்”

ஓர் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மாலை 1.	டிசம்பர் 35.	மணி 12.
Vol. 1.	December. 35.	No. 12.

உள்ளுரை.		பக்கம்.
1.	ஏழை இந்தியா	431
2.	காகிதாட்புரம்	435
3.	உறுதி உறுதி!	437
4.	மாதாளங்கனி	439
5.	தியாகம்	443
6.	மாதர்களின் மறுமணம்	450
7.	நகரணத்தில் ஸ்திரீகள் நிலை	451
8.	“நான் இந்தியன்”	455
9.	செய்தித் திரட்டு	457
3L	உடம்	459
21/11/35 CN	பகுதி	463
11/35-112	தி	465
18/9/25	ணக்கு	469
	கள்	472
		474

“சித்தன்”

ஓர் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

— ௧௬௬௬ —

கல்வி, கைத்தொழில், வியாபாரம், விவசாயம், வைத்தியம், சுகாதாரம் முதலிய அரிய கட்டுரைகளுடனும், தமிழ் வைத்தியர்கட்கு பெரிதும் பயன்படும் விஷயங்களுடனும் ஆங்கிலத் திங்கள் தோறும் பழனியினின்றும் வெளிவருகிறது.

சந்தா விபரம்.

வருடம் 1-க்கு உள் நாடு	ரூ. 0—8—0.
,, வெளி நாடு ...	ரூ. 1—0—0.
தனிப்பிரதி	ரூ. 0—1—0.

சந்தாத் தொகையை முன்னுடியே செலுத்திவிடவேண்டும். வி. பி. யில் பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. எப்போது சந்தாதாராய்ச் செந்தாலும் அவ்வருட ஜனவரி மீ-முதல் கணக்கு வைக்கப்பட்டு, ஜனவரி-மீ சஞ்சிகை முதல் பத்திரிகை அனுப்பப்படும். பதில் விருப்புவிவர்தபால் முத்திரை அனுப்பவேண்டும்.

விளம்பர விகிதம்

ஒரு தடவைக்கு முழுப்பக்கம்	ரூ. 5—0—0,
,, அரைப்பக்கம்	ரூ. 3—0—0.
,, கால்பக்கம்	ரூ. 1—8—0.

N. B:— நீடித்து விளம்பரஞ்செய்வோர் எமக்கேழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

விலாசம்:— மானேஜர்,

சித்தன்,

பழனி. S. I.

“சித்தன்”

பழனி.

“எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறென் றறியேன்”

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்— C. P. சாமி.

மாலை 1.	டிசம்பர். 1935	மணி 12.
---------	----------------	---------

ஏழை இந்தியா.

இந்தியர்களாகிய நாம் எல்லோரும் ஏறக்குறைய தரித் திரநாராயணர்களாய், உயிர்ப் பிணங்களாய் நடமாடுகிறோமென்பது கண்கூடு. எனினும் அதற்கு யாதுகாரணம் என்பதையுணர்ந்து அவ்வறுமைப்பிணியினின்றும் காப்பாற்றிக்கொள்ள வகைதேடாமலிருப்பது வெட்கக்கேடான காரியமாகும்.

ஒரு நாட்டின் உயிர்நாடி விவசாயம், கைத்தொழில்விருத்தி, வியாபாரம் முதலியவைகளில் அடங்கும். எனவே நம் நாட்டில் அவை குன்றியிருத்தலே ஏழ்மைக்குக் காரணம் எனலாம். மேனாட்டாரின் நாகரீகத்தைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றும் நாம் அவர்கள் அடைந்துள்ள செல்வசிலைக்குக் காரணபூதமான தொழில், வானியம் முதலிய துறைகளில் விசேஷ கவனம் செலுத்திப் பயிற்சியும் பெறவேண்டும். நமக்கு எப்போதும் வேண்டிய பொருள்களை நாடுமதயாரித் துக்கொள்வதில் எத்துனை நன்மை என்பதைச்சிந்தித்துப் பாருங்கள். நமது தேசம் பண்டைக் காலத்திலிருந்து போல சீரும் சிறப்பும் பெறவேண்டுமானால், நாடுனைவரும் மக்களாய் வாழவேண்டுமானால் தொழிலுலகத்தில் குடியேற வேண்டுமென அப்பாவசியமாகும்.

நம் தேயம் சகல விளங்களிலும் சிறப்புடையதாயிருக்க நாம் மட்டும் அதனை அபிவிருத்திசெய்து ஆண்டனுபவிக்க வழிதெரியாது விழிப்போமானால், சோம்பேறிகளாய் நிற்போமானால் மேயோ போன்ற மேனாட்டு மாதாசிகள் ஏன் நம்மை என்னி நகையாடமாட்டார்கள்? என்னே கோழைகள்! என்னே பேதமை! என்னே நமது மதையினம்! வெட்கம்! வெட்கம்!!

இங்கு தொழில்முறைக்கு வேண்டிய மூலாதாரப் பொருள்கள் ஏராளமாயிருக்கின்றன. மேலும் உபயோகமற்று விணில் சிதறிக்கிடந்து அழிந்துபோகும் வஸ்துக்களோ அனந்தம். இதர நாடுகளில் அவைகளைக்கொண்டு போய் பயன்படக்கூடிய பலவித சாமான்கள் தயாரிக்கின்றனர். நமது விவேகானந்தர் அமெரிக்காவின் தொழில் முன்னேற்றத்தைக்கண்டு பிரமித்துவிட்டாரென்றால் அவர்களது ஊக்கத்தையும், புத்துணர்ச்சியையும்பற்றி என்னென்று கூறுவது? இக்காரணம்பற்றியே நமது அரசியல் தலைவர்களெல்லோரும் நம்நாட்டுக்கைத்தொழிலைமுற்றிலும் விருத்தி செய்புமாறு நம்மை அடிக்கடி வற்புறுத்துகின்றனர்.

நம் நாட்டில் அதிகமாகவும் மனிதர்களும் கிடைக்கக்கூடிய புஷ்பங்களினின்றும், இலை வேர்களினின்றும் திராவங்களிற்க்கியும், அபூர்வமான மருந்துகள் தயாரித்தும், சில பழங்களைக்கொண்டு சர்ப்பத்துக்களும், சாராயங்களும், தித்திப்புகளும் செய்தும், மரத்துப் பிசின்களைக்கொண்டு வர்ணங்களும் வார்னீஷ்களும் செய்தும், தொழிலை அபிவிருத்திசெய்யலாம். பூமியிலகப்படும் சில கற்களிளாலும் களிமண்களிளாலும் பாண்டங்களும் பீங்கான் முதலான சாமான்களும் செய்யலாம். பூண்டுகளினின்று சாயங்கள் எடுக்கலாம் இன்னும் இதைப்போன்ற எத்தனையோ வித விதமான தொழில்களையும் செய்வதற்கு நமது தேசத்திலிருக்கும் இயற்கைப்பொருள்கள் உதவும்.

மேற்கூறிய தொழில்களைத்தையும் திறமையுடன் கற்றுக்கொடுக்கவும் மேல்பார்க்கவும் வெளிநாடுகளிற்சென்று இரசாயன நூல்பயின்று வந்த நமது சகோதரர்கள் அனேகருளர். அவர்களைக்கொண்டு நாம் பயிலவேண்டும். அவர்கள்

சொற்படி நமதுநாட்டில் கிடைக்கும் மூலாதாரப்பொருள்களை எவ்விதம் பற்பல தொழில்களில் உபயோகிக்கலாமென்பதைப் பரிசீலிக்க இரசாயன ஆராய்ச்சிச்சாலைகள் அமைக்க வேண்டும். பிற தேசங்களில் இவ்விதமுயற்சி பணக்காரர்களிடமிருக்க நமது நாட்டில்மட்டும் ஏன் தனவந்திகள் என்போர் கயநலமிகளாக இருக்கவேண்டும்? பணம் சம்பாதித்தற்குமுதலாக அதைநல்லவழியில்செலவிதல்பொருட்டன்றோ?

தாய்நாடு ஏழ்மையினின்று மீளவேண்டியதற்கு நாட்டில்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் முயற்சிக்குவேண்டும். தன்காரியத்தைநாட்டுமீட்பார்த்துக்கொண்டு கஷ்டப்படும் சகோதரர்கள் விஷயத்தில் அசட்டையாயிருப்பவன் இருக்கத்திற்குச் சமாளமாவான் என ஒருபெரியார் கூறியிருக்கிறார்.

ஆகவே பணக்காரர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை வெளிநாடுகளுக்கனுப்பி அவர்கள் தொழிற் கல்விகற்றுவந்து நம் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளை ஏறவவும், தொழிற் கல்விச்சாலைகள் ஏற்படுத்தி தொழில்முறையைக் கற்பிக்கவும் முன் வருவார்களானால் நமது வறுமை ஒருவாறுமீங்கும்.

தற்காலப்பாடசாலைகளில் சிறுவர்களுக்குத் தொழிற் கல்வியை சிறுவயதிலேயே ஊட்டும்படி ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும். இதுபிதவும் அத்திபாவசம் என்பதை கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் கவனித்து தொழிற்கல்வி விஷயத்தில் சிரத்தையெடுத்துக் கொள்வார்களானால் தற்போது எங்கும் நேரிட்டிருக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழிவதோடு நமது வறுமையும்மீங்கும். அதுகண்டு எதிர்கால உலகம் நம்மைப்போற்றும் என்பதில் ஐயமேயில்லை.

சூசிரியன்.

கொழும்பில்

“சித்தன்” கிடைக்குமிடம்.

P. M. R. முத்துசாமி ரெட்டியார்,

87, மாதாகோவில் வீதி,

ஸ்லேவ் கிலண்டு, கொழும்பு.

தேயர்களே!

சித்தனுக்கு இத்துடன் முதல் ஆண்டு பூர்த் தியாகிவிட்டது. இரண்டாவதாண்டுத் துவக் கத்திலிருந்து அதிகப்படியான பக்கங்களுடனும் காதல் நிறைந்த கதைகளுடனும், வைத்தியர் களுக்குப்பயன்படும் பகுதியை அதிகப்படுத்தியும் பொதுமக்கள் யாவரும் பாராட்டக்கூடிய நிலை யில் வெளிவருமாதலால் சென்ற ஆண்டில் ஆத ரவளித்த வைத்திய சகோதரர்களும், மற்ற நண் பர்களும் “சித்தனை” ஆதரிப்பார்களென நம் புகிறோம்.

(மானேஜர்.)

தமாஷ்!

தமாஷ்!

101 101 101

பேசும் படக்காட்சிக்கு

இன்றியமையாத அம்சமான

தமாஷ் பகுதிக்கு நமது 101 அல்லது ‘அடியார் மகிமை’ என்னும் நாடகமும் சேர்ந்துவிட்டால் சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன் மாரி பெய்ததுபோலவே இருக்கும்.

விபரங்கட்கு எழுதவும்

மானேஜர், “சித்தன்”

பழனி.

435

காகிதாடபுரம்.

—❦—

ஓர் தேசத்தின் முற்காலத் தற்காலச் சரித்திரம்.
(கோவை, திரு. சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள்.)

ஆந்திர பூமியில் “கோதாவரி மண்டலம்” என்று பிர சித்திபெற்றதோர் நகரம் நூக்கிறது. “இராஜமகேத் திரவரம்” என்பது சாளுக்கிய ராஜபத்திற்கு இராஜதானி யாய் பாரததேசத்துக் கீர்த்தியைப் பெருக்கச்செய்த பாக்கி யம் பெற்றது. வனங்களடங்கிய பிரதேசம். மலர்களும், கணிகளும் நிறைந்து உத்தியானவனமாய்ப் பிரகாசிக்கும் சிறப்புடையது. வேதாத்யாயன பாராயணர்களுக்கும், பண் டிதேவதாமர்களுக்கும் பிரசித்திபெற்றது. “பீடிகாபுரம்”. பழமையான காலத்திலிருந்தே குளர்க்கடும், கொடையாளி கட்டும் கல்லியை வளர்க்கும் வன்மைபாளர்கட்டும், உறை விடமானது. “பத்ராசலமும்”, சிதாராம லட்சுமணர்கள் வனவாசம் செய்த பிரதேசங்களும் இம்மண்டலத்தைச் சார்ந்தனவேயாம். கோதாவரி மண்டலத்தில் புராணேதிகாச பிரசித்தமான புண்ணிய சேஷத்திரங்கள் அநேகம் இருக் கின்றன. இங்கோதாவரி மண்டலம் 2545 மைல் விஸ்தீர் ணமும், 1,50,000 ரூபாய் வருவாயும் உடையனவாய் ஆத் திரதேசத்துக்கு அலங்காரபூதமாக இருக்கத் தகுதிவாய்ந்ததுமாம். தொன்றுதொட்டே கவிச்சார்களுக்கும், பண் டிதமணிகளுக்கும் கொடைமடம் திரப்பிய பிரபுக்களுக்கும் பிரசித்தியுடைய கோதாவரி மண்டலம், தற்காலத்தில் ஆந்திரதேசம். அரசியல்-காங்கிரஸ் விவகாரங்களிலும், வித் தையின் வியாபகத்திலும் முன்னேறியுள்ளது. 38-ம் தேசிய மகாசபையாகிய காங்கிரசும், வேறுபல சபைகளும் இங்கு வெற்றிகரமாய் நடைபெற்று உலகம் புகழ்ந்துபேசும் பெருமையும் பெற்றதென்றே சொல்லவேண்டும்.

கோதாவரி மண்டலம் புராணேதிகாசப் பிரசித்தமான பட்டினங்களை உடையதாய் இருப்பினும், காகிதாபுரம் மேனாட்டு வியாபாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட புதிய கிர்மானம் வாய்ந்தது. டச்சுக்காரர் ஜகன்னாதபுரத்தில் வர்த்தக சாலையை திருபித்து வியாபாரத்தைத் தொடங்கினர்.

ஓர் ஒதுக்கான இவ்விடம், 1825-ம் ஆண்டில் நமது பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் வசப்பட்டது. ஜகன்னாதபுரத்தில் டச்சுக்காரர்கள் விசாலமான வீதிகளை நகர அபிவிருத்திக்கு அனுசூலமாக நிருமித்தார்கள். ஆங்கிலத்துரைத் தனத்தார் முன்னும் பின்னும் ஆலோசியாமலே காகினாட புரத்தை யதேச்சையாகப் பெருகுப்படி விட்டுவைத்தனர். இக்காகினாடபுரம் பழமையில் ஆந்திரதேசத்துக்கு முதன்மையான ரேஷுதறைப்பட்டினமாய், பெருஞ்செல்வர்களுடைய பெருக்கத்தையும், வியாபார அபிவிருத்தியையும் பெற்றிருந்தது. சமுத்திரத்தில் கப்பல் போக்குவரத்து நிறுத்தப்பட்டுப் போனதிவிருந்து இந்நகரத்தின் செல்வ லட்சுமி தன் பொலிவழிந்து அழகு குன்றினள். எனினும், பழமைச் சீரும், சிறப்பும் குறைந்திருப்பினும், தற்போதும் ஆந்திர நாட்டில் பிரசித்திபெற்ற பெரும்பட்டினமாக விளங்குகின்றது. காகினாடா 53,348 ஜனசங்கியையுடைத்தாய்க் கோதாவரி மண்டலத்துக்கு முதன்மை ஸ்தானமாக இருக்கின்றது. காகினாடா சென்ற பத்தாண்டுகளுக்குப்பின்னர் சிறிது தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறதென்றே சொல்லவேண்டும். இப்பட்டினத்தில் யாத்ரீகர்கள் கண்டுகளிக்கத்தக்க அழகும், பெருமையும், அதிசயமும் நிரம்பிய பழமையான கட்டடங்களொன்றுமேயில்லை. சமீபத்தில் நிருமாணிக்கப் பட்ட “ரேஷுதறை” ஸ்ரீ பித்தாபுரம் மகாராஜா அவர்களால் ஆதரணையிலிருந்துவருகிற “அனாதைகள் சரணாலயம்”. இது ஆந்திர தேசம் அனைத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் சரணாலயமாக (சரணாலயம்—அடைக்கல விடுதி) விளங்குகிறது. மற்றும் மகாராஜா அவர்கள் கண்காணிப்பிலுள்ள “கலாசாலையும்” நூதனமாகக் கட்டப்பட்ட தேவாலயமும், மல்லாதி சத்தியலிங்க நாயகர் அவர்கள் ஸ்தாபித்துள்ள “தர்ம சத்திரங்கள்” முதலிபவைகளும் கண்டுகளிக்கக் கூடியதும், கவனத்தைக் கவரக்கூடியதுமான வனப்புடன் வாய்ந்தவைகளென்றே கூறவேண்டும். மற்றும் இங்கு தெற்கு, வடக்கு திக்குகளைப்போலவே பார்க்கக்கூடிய மாளிகைகளும், மருதிகளும், தேவாலயங்களும் ஆபூர்வமாகவே இருக்கின்றன.

உறுதி! உறுதி!

—~~~—

(ஸ்கேல்டன்)

செருப்பும் பூடகம் காலுக்குறுதி
பருப்பும் நெய்யும் வரிற்றுக்குறுதி
வீடும் வயலும் ஜபதிக்குறுதி
தேர் விழாக்கள் செலவுக்குறுதி
நார் மடிகள் ஞானிக்குறுதி
சட்னி சாம்பார் இட்லிக்குறுதி
பட்னி கிடத்தல் கொள்கைக்குறுதி
பாலுஞ் சீனியும் ‘காப்டி’க்குறுதி
தோலும் எலும்பும் தோட்டிக்குறுதி
சதையும் திமிருஞ் சண்டைக்குறுதி
கதையுங் கேள்வியுங் கட்டுரைக்குறுதி
சாமியுங் கடவுளுங் தளிகைக்குறுதி
மாமியும் நாத்தியும் வம்புக்குறுதி
கோவில் மடங்கள் கொள்ளைக்குறுதி
தாவுங் குதிரைகள் சண்டைக்குறுதி
கொள்ளும் நீரும் குதிரைக்குறுதி
எள்ளும் நீரும் இறந்தோர்க்குறுதி
அரங்கன் சந்தி ஆழ்வார்க்குறுதி
குரங்குச் சேஷ்டை குழந்தைக்குறுதி
வெற்றிலை பாக்கு விருந்துக்குறுதி
கற்ற பட்டம் காற்றக்குறுதி
நாஸ்திக மதமே நாய்க்கர்க்குறுதி
ஆஸ்திக மெல்லாம் அந்தணர்க்குறுதி
கனியுங் கிழங்குங் கொழுப்புக்குறுதி
பனியும் வெய்யிலும் பறையர்க்குறுதி
கொடுக்கல் வாங்கல் வட்டிக்குறுதி

ஒடுக்கப்பட்டோர் உழைப்புக்குறுதி
 பட்டா நாமம் தாசர்க்குறுதி
 சட்டமறுப்பு ஜெயிலுக்குறுதி
 எண்ணெய் ஸ்தானம் கண்ணுக்குறுதி
 வண்ணான் பாட்டு பிள்ளைக்குறுதி
 பட்டம் பதவி பெருமைக்குறுதி
 மட்டக்குதிரை வண்டிக்குறுதி
 ஜப்பான் ஜர்மனி சண்டைக்குறுதி
 ஒப்பாரியோ இழவுக்குறுதி
 தேங்காய் பழங்கள் சாமிக்குறுதி
 மாங்காய்ப் பிஞ்சுகள் வடுவுக்குறுதி
 தீர்த்தம் மூர்த்தி யாத்திரைக்குறுதி
 கிர்த்தனைப் பாடம் பஜனைக்குறுதி
 நாயுங் கழுதையுஞ் சொல்லுக்குறுதி
 பேயும் பூதமும் பயத்துக்குறுதி
 தலப்புராணம் தபசிக்குறுதி
 கலப்பு மணங்கள் காதற்குறுதி

(தொடரும்)

436-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

காகிராடா, பட்டினசௌகரியமும், கிராமசௌகரியமும் உடைத்தானதாய், வாசம் செய்வதற்குத் தகுதிவாய்ந்ததாய் விளங்குகிறது. பட்டின நிர்மாண நிபுணரான “யிஸ்டர், செட்டிஸ் துரை” அவர்கள் காகிராடாவுக்குள்ள வசதிகளை நன்றாக அறிவித்துள்ளார். மகாத்மா காந்தி நகரத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்ட “எல்வின் பேட்டை” செட்டிஸ் துரை அவர்கள் உபதேசப்பிரகாரம் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இது இப்பொழுது “காந்தி நகரம்” என்ற பெயரோடு அழகாக விளங்கிக் காண்போர்களுக்கு மனோகரமாயிருக்கிறது.

மா துளங்கனி.

(T. D. சுப்பிரமணியம்)

உண்மைத் தத்துவங்கள் ஊன்றிநோக்கும் திறனுடை யார்க்கு மிகச்சாமானிய வஸ்துக்களினின்றும் கூட தென் படும். அத்தகைய வண்மை எல்லார்பாலும் உளதாயினும் ஒரு சில இடங்களில்தான் அஃது மிகவும் விளங்குகிறது. அவ்வாறாய் ஆத்மாக்களை நாம் அஞ்சலிசெய்தல் கடமையும் முறைமையும் ஆகும்.

எனக்கு சுமார் 9-வயது இருக்கும். ஆனால் வயதுக் கேற்ற சுறுசுறுப்பும், உற்சாகமும் எனக்கிருந்ததாக நினைவில்லை. அதன் காரணமே எனக்கினனும் விளங்கவில்லை. எப்பொழுதும் நான் தனித்து இருக்கவோ, தனிப்பட எதுவொன்றையும் செய்யவோதான் என் மனம் இசையும். வீதியில் குழந்தைகள் விளையாடினால் அவர்களுடன் கலந்துகொள்வதில்லை. என்சகபாடிகள் என்னை மன்றாடி தங்களுடன் விளையாட வேண்டினால் எனக்கது வேதனையாயிருக்கும். “என்ன விளையாட்டப்பா வேண்டி இருக்கு? பாடங்கள் இல்லையா?” என்றெல்லாம் பதில்கூறி அவர்களினின்றும் ஓடி மறைந்துவிடுவேன். சிற்சிலவேளைகளில் என்னை பலவந்தப் படுத்தினால் பேசாது இருந்துவிடுவேன். ஆதலால் சகஜமாக எல்லாரும் என்னை ஊமை, பித்தன் என்றெல்லாம் ஏசுவர். அவைகளை லக்ஷ்யமே செய்வதில்லை. என் விஷயத்தில் கருத்தாயிருப்பேன். எனக்குத் தனி இடங்களில் நாளை ஏதேனும் பேசிக்கொள்ளவோ, பாடவோ, படிக்கவோ, சுமமா உட்கார்ந்தபடி சிந்தனையிலாழிவோ வெகுப்பீதி.

ஒருநாள் காலேநேரம். என்னசொல்வேன் என் மனம் மந்தகாசமுற்றது. என்னையறியாமல் என்னுள் ஏதேதோ

உல்லாசமான உணர்ச்சிகள் எழலாயின. உடனே எங்கள் வீட்டுப் பின்புறத்தை நோடினேன். அங்கே நான் ஓர் மாதாளஞ் செடியைக் கண்டேன். அதைக் கண்டேனோ இல்லையோ என்பதன்மீது “கீக் கீ” என நடுங்கியது.

சிறிது நேரம் தலைகுனிந்து கீழே நோக்கியவண்ணம் சிந்திக்கலானேன். என் பழப் நினைவுகள் எழலாயின. சென்ற வருடம் வரை, அம்மரத்தைப் பாராட்டிப் பாதுகாத்துவந்த என் பாட்டனார் இல்லை. கவனிப்பாரின்றி அது ஓர் தாய்மற குழந்தைபோல குற்றமாயிற் கூடென விளங்கியது. சிறு கிளைகள் பெரும்பாலும் காய்ந்து கிடந்தன. இலைகள் மிகவும் கொஞ்சமாய் இருந்தன. தூர இருந்து பார்த்தால் அது ஓர் மாதாள மரம் என்று கூடச் சொல்வது இயலாது. வயதான மரம் ஆதலால் பட்டுப்போன மாம்போலவும் தென்பட்டது.

“உன் நல்ல வயதுகாலத்தில் எத்தனை பழங்களைக் கொடுத்திருக்கிறாய். ஐயோ! உன்கதி ஏன் இப்படியாயிற்று. நீ பழம் தருவதை நிறுத்தியதால் உன்னை யாரும் கவனிக்க வில்லையா? இல்லையேல் எவரும் கவனிக்காததால் பழம் கொடுப்பதை விட்டனையா? உன் நாயகன் (என் பாட்டனார்) இல்லையென்று “என் தலைவனுக்காகாத பழங்கள் பின் யாருக்கு” என வெறுத்து காய்ப்பதையே நிறுத்திவிட்டாய் போலும்! உன் தலைவனது அன்பான பேரன் நான்! நீ யொரு பழம் எனக்கிப்பொழுது தருவாயேல் உண்மையாய் நீ உன் தலைவன்மீது அன்புகொண்டிருந்தாய் எனக்கூறுவேன்” என மெல்லாம் எண்ண எண்ண என் உற்சாகமெல்லாம் பறந்து போய்விட்டது. சிந்தனையில் நெடுநேரம் மூழ்கினேன். எவ்வளவு நேரம் அவ்வாறு இருந்தேனோ தெரியாது. பிறகு மனம் முறிந்தவன்போல என் கையை ஓர் மாக்கிளையேல் வைத்து அதை மெல்ல அசைத்தவண்ணம், சிறிது பாட எண்ணினேன்.

எப்பொழுதும், என் உற்சாகம் மேலிடும்போதும் சிறிது விசனம்வந்து கப்புகின்ற காலத்தும் என்னையறியாது நான் பாடுவது வழக்கம். முருகனையும், இராமனையும் என் மனம் துதித்தது. சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், கீழே நோக்கிய எனக்கு மனக்கண் இருந்த விசனம் யாவும் ஒடும்படியாய் ஒன்று

தென்பட்டது. என்னை! மனிதவாழ்வு! இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வருகின்றன. இதுவே உலகின் இயற்கை! யாவும் இன்பமயமே!

என் விசனத்தை விசித்தள் ஈயது, பக்கத்தே இருந்த சப்பாத்திப்புதருள் சென்று “தளதள” வென செழித்திருந்த அம்மாதாள மரத்தின் ஓர் சிறு கிளையே. அச்சிறு கிளை கீழேசாய்ந்து சப்பாத்திப்புதருக்குள் சென்றிருந்தமையால் அதனை எவரும் கவனிக்கவில்லை. நன்றாய்த் தளரித்து, பூ, பிஞ்சுகளுடன் அது விளங்கியது என் மட்டிலா ஆனந்தத்திற்கு காரணமாயிருந்தது. அக்கிளையை ஆட்டினேன். ஆ! என்ன ஆச்சர்யம்! என் மனம் மலர்ந்தது; என்னை நான் நம்பவேயில்லை. கண்களைத் தேய்த்தேன். நன்றாய் சப்பாத்தியை விலக்கிக் கீழே கூர்மையாகப்பார்த்தேன். உண்மை தான்! புதருள் இருந்தமையால் எவரும் பார்க்கவில்லை. அதனால் அக்கிளையில் உண்டான பூ, பிஞ்சாகி, காயாகி, முற்றி நன்றாய் பழுத்திருக்கிறது. வெகு அழகான பழம்! பேஷ். பெரிய நல்ல பழம்! அம்மாதிரி இப்பொழுது ஓர் பழம் வாங்க வேண்டுமானால் 4-அணு பெறும். சிரமப்பட்டு அதனைப் பறித்து என் வேஷ்டியில் முடி எடுத்துக்கொண்டு ஓடினேன். ஒருவருக்கும் கொடாமல் நானே அதைத்தின்று விடவேண்டுமென்ற ஆத்திரம் அதிகரித்தது. அதனால் சற்று தூரத்திலிருந்த எங்கள் தோட்டத்திற்கு ஓடி அங்குள்ள ஓர் சாளையின் திண்ணைமீது போட்டிருந்த கட்டிலின்மீது உட்கார்த்தேன். அப்பழத்தை எடுத்து மடியில் வைத்துக் கொண்டு மெள்ளநோக்கினேன். என்ன ஆனந்தம்! ஆ! இதுவரை அத்தகைய ஆனந்தம் அடைந்ததே இல்லை. ஆனால் அந்நிகழ்ச்சியை இப்பொழுது நினைத்தாலும் அதனின்றும் பன்மடங்கான ஆனந்தம் பொங்குகிறது.

நன்றாய் அப்பழத்தைப்பார்த்துவிட்டு அதனை உறிக்க எத்தனித்தேன். அப்பா! அச்சமயம் “பொத்” என்று சுமார் 10-அடி தூரத்தில் என்முன் ஏதோ கூரையிலிருந்து விழுந்தது. உடனே அது உயர ஆரம்பித்தது. அப்படியே அலறி அடித்துக்கொண்டு பழத்தை மட்டும் கிடாமல் வெளியே முடி தூரப்போய்கின்றகொண்டு “பாம்பு பாம்பு”

என்று கத்தினேன். எவரையும் காணோம். திரிமாணுஷ்யமாயிருந்த அத்தோட்டத்தில் எனக்கு இருக்கமுடியவில்லை. வீட்டிற்கு ஓட எண்ணினேன். எந்தப் பழத்தைக்கண்டு தனியாயிருந்து நானே உண்டு அனுபவிக்க எண்ணினேனோ அந்தப் பழத்தைக்காணவும் எனக்கு அருவருப்பு உண்டாயிற்று.

“பாழும் பழமே! என்னை மயக்கிவிட்டாயே! கேவலர், உன்னால், என் அருமைத் தமக்கையையும், அண்ணன், தாயார் முதலியவர்களையும் விட்டு தனிபே சுயநலம் மிக்கோனாய் தின்பதற்கு எண்ணிவிட்டேனே! ஐயோ! நான் கெட்டேன். எல்லாருடனும் சாப்பிட்டால் எவ்வளவு சந்தோஷமாயிருக்கும். இதை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு பெருவயறு படைத்தவனேபோல் தனித்து நானே உண்ணவும் துணிந்தேனே. அவ்வாறு நான் செய்வது தவறு என்பதைக்காட்டி என்னை நல்வழிப்படுத்தவே எனது ஆண்டவன் “பாம்பின் வடிவமாய்” வந்தானோ! என்று எண்ணமிட்டவனாய் பழத்துடன் விட்டை அடைந்தேன். அங்கு எல்லோரிடமும் ஆதியோடந்தமாய் பழம் கிடைத்தது முதல் வீட்டிற்கு மனம் மாறி வந்தவரை கூறி என் துர் எண்ணத்தையும் சொல்லி என்னை மன்னிக்குமாறு வேண்டினேன். அவ்வமயம் என் கண்களில் நீர் அரும்பிற்று. எல்லோருமாய் பழத்தை உரித்துச்சாப்பிட்டோம்.

சாங்கோபாங்கமாய் இவற்றைக் கேட்டுவந்த நேரயானியாயிருந்த என்மைத்துனர், “அப்பா! என் வேதனைவேளையில் உன்னால் தெய்வ ஒளியை உணர்ந்தேன். உன்னால் உய்ய வழியும் பெற்றேன். இத்தருவாயில் இவ்வரும் பெரும் உதவி செய்த புண்ணியனே! உனக்கு ஆண்டவன் சர்வ மங்களம் அளிக்கட்டும். தெய்வம் ஒன்று உண்டு. “அன்பு கொள்.” “திமை நினைவாதே” என்று கூறிய பொன்மொழிகள், இன்றும் என் செவிகளில் ஒலிக்கின்றன. இன்பம் அளித்து ஆறுதலையாய் உள்ளன. எல்லோரும் இன்புற்று இருப்பதுவே எந்தன் சுகம்.

தியாகம்.

(R. P. ராஜன், பொருநூர்.)

கார்காலத்தின் மேகத்தினாலும் மிதந்த மழையினாலும் சந்தியாகாலம் இருள் சூழ்ந்திருந்தது. பயங்கரமான சப்தத்துடன் சுழல் காற்று வீசியும் பச்சைப்பச்சேலென ஒன்றோடொன்று இணைந்து பின்னி ஒரே முடிவற்றதாய், இடைவெளியின்றி, சுதிரவனின் கிரணங்களும் துழைவதற்குச் சிறிதும் இட மின்றிச்செறிந்திருந்த விசாலமான துங்கபத்ரா நதியை அடுத்துள்ள அரண்யம் சுழல் காற்றினால் அசைவுற்று, ‘உஸ்’ என்ற சப்தத்துடன் அலைமேல் அலைஎறிந்து அலப்பிய வண்ணமாய் இருந்தது. காதைத்துளைக்கும் இடியும், கண்ணைப்பறிக்கும் மின்னலும், அந்த முடிவற்ற காட்டில் வாழும் கொடிய மிருகங்களையும் நடுங்கி அலறச்செய்து, தமது அன்பின் குஞ்சுகளையும் மறந்து, அரிய கூட்டையும் துறந்து, நனைந்த சிறகுகளால் பறக்க இயலாது தவிக்கும் அளவிலாத பகலிகளின் நாதத்தினாலும் வனபூமி ஒலிக்கத் தொடங்கியது. கன்னங்கரேலென எங்கும் சூழ்ந்து பூமியின் கர்ப்பத்திலுள்ள அந்தகாரத்தையும் பழிக்கச்செய்யும் நள்ளிருளில் அரண்பத்தின் உட்புறத்திலுள்ள மரங்களையும் கொடிகளையும் தழுவிக்கொண்டு, இந்தப் பூங்கொடிகளை அறியாது ஏன் தவிக்கவேண்டும்? சந்தியாகாலமாயிருந்தும் நள்ளிருள்போல் தோன்றிய இந்தக்காடாந்தகாரத்தில் தன்னந்தனியாக வந்துகொண்டிருந்த ஒரு பெண்மணிக்கு என்ன மனோதரியம் இருக்கவேண்டும்! திடீரென்று தடதடவென மழைகொட்டத்தொடங்கிபதால் அவளது மெல்லிய சரீரம் குளிரினாலும், பயத்தினாலும் வெடவெடத்தது. ஆ! சந்திரா! இதோபார்! மழை வலுவிழந்து, கரிய மேகங்களினால் முடியிருந்த வானம் வரவர வெளுத்து வருகிறது. பூங்கொடிகளையும், அடர்த்த மரங்களையும் சுவராகவும், பசும்புல்லைக் கம்பளமாகவும் கொண்ட இந்த அரண்யத்தின் தரையில் சிறிது அமருவாயாக; உடது உடலிலுள்ள கந்தையைப்பிழிந்து ஈரம்துவட்டு, எத்துன்பம் வரினும் அஞ்சாதே அம்மா! என்று கூறுவனபோல் மரங்களில் குரங்குக்

கூட்டங்கள் கூச்சலிட்டன. பயத்தினால் அலறிக்கொண்டிருந்த பறவைகள் பொழுது விடிந்துவிட்டது என்பதைக் காட்டி இன்னிசை எடுத்துப்பாடின. கொடும் குளிரினாலும், அளவிலாத பயத்தினாலும், மூர்ச்சையுற்றுத் துவண்டு கிடந்த அம்மெல்லியலாள் மனதில் அவ்வளவு பூமியின் நாதம் இருவகைக் கிளர்ச்சிகளை மூட்டிவிட்டது. ஒன்று வியர்த்தமான மனோராதம்; மற்றொன்று துணையின்றி வேதனையில் ஆழ்ந்து தோன்றும் காதலின் அமிர்தஸ்பர்சம்.

விஜய நகரத்தில் சமீபத்திலுள்ள ராமநகரத்திற்குக் கொஞ்சதூரத்தில் சந்திராவின் கிராமம் இருந்தது. விசாலமான துங்கபத்ரா நதியுடன், நாலேந்து சிற்றுகள் அங்கு கலக்கின்றன. இதற்கு இன்னும் கொஞ்சதூரத்தில் அடர்ந்த காட்டின் இருண்டகோடு. சந்திரா அச்சிடி கிராமத்திலேயே பிறந்து வளர்ந்தவள். குழந்தைப் பருவத்திலேயே தாயை இழந்தவள். ரத்தனதாஸன் தமது ஒரே மகளை மிக அன்புடன் வளர்த்துவந்தான். இவளுக்கு இன்னும் சரியாகப் பதினெட்டுவயது முடியவில்லை. விண்ணுலகத்தினின்றும் சபிக்கப்பெற்று, இம்மண்ணில் பிறந்த இணையற்ற தெய்வமங்கையெனத் திகழ்ந்தாள். அவளது லாவண்யமும், புத்தி கூர்மையும், பளபளப்பும், சுறுசுறுப்புக் காண்போர் உள்ளங்களைக்கவர்த்தன. தைரியமும், கம்பீரமும் கண்ணுற்றவரின் மனதிற்கு அச்சத்தைக் கொடுத்தது. பொழுது போகாவிடில் சந்திரா நதிக்கரைக்குச் சென்றுவிடுவாள். படகுகள் இங்குதான் எதேஷ்டம். இருகரையும் புரண்டு தெளிந்து, பார்த்து அலையெறிந்து செல்லும் அவ்வழியே நதியின்மேல் படிந்த நீருண்ட மேகத்தின் சாயைபைக்கண்டு மனம் மகிழ்வாள். நதியின் பிரவாகத்தில் அலைகள் மோதுவதையும், வேகமாய்ச் செல்லும் படகுகளால் மோதப்பட்ட ஜலம் திரளாகத்திரண்டு எழுவதையும், கண்ணுற்றுச் சந்தோஷிப்பாள். நள்ளிரவு; ரத்தனதாஸனுக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. அவன் தனது சிறிய குடிசையைவிட்டு அருமை மகளுடன் குளிர்த்தகாற்றுவாங்க நதிக்கரைக்குச்சென்றான். கரையை அடைந்ததும் ஏதோ மணலில் உரையும் சப்தம் கேட்டது. காதைசரியாகக் குவித்துக்கொண்டு நதியை ஊடுருவிக்கவனித்தான். அந்த காடாந்தாரமான இருளில் ஒரு

பெரிய படகு லேகமாக நதியில் சென்றுகொண்டிருந்தது. என்ன ஆச்சரியம்! ரத்தனதாஸன் தனது கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. பார்த்துக்கொண்டு இருக்கையிலேயே படகு போனவிடம் தெரியவில்லை. ஐயையோ! முழுகிவிட்டதே அப்பா! என்று சந்திரா தலையின்மேல் கைவைத்து அலறினாள். ரத்தனதாஸன் நதியில் பாய்ந்தான். அந்தக்காடாந்த காரத்தில் கரையினருகிலேயே ஒருஉருவம் தென்பட்டது. அடுத்தநிமிஷம் மூர்ச்சையாகியிருந்த அழகிய வாலிபனுடன் ரத்தனதாஸன் கரையேற்தான்.

நான் உங்களுக்கு ரொம்பவும் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அந்தோ! என்னுடன் வந்த எல்லோருடைய வாழ்வும் முடிந்துவிட்டதே! பிரவாகமாக ஒடும் நதியில் இறக்கும் தறுவாயிலிருந்த என்னை உங்கள் வீட்டிற்குக்கொண்டுவந்து உயிரைக் காப்பாற்றினீர்களல்லவா! இந்த ஜென்மத்தில் உங்களுக்கு வேறு என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன் என்று கண்ணீர்சிந்திக்கொண்டே கூறினான் ராமேசம். வீட்டு வாசலில் கோலம் போட்டுக்கொண்டிருந்த சந்திரா தலை நிமிர்ந்தாள். அது என்னவோ அவளைப்பற்றியமல் கண்களில் கண்ணீர் வந்து நிறைந்தது. அவனுடைய உருவம் அவளது மனதிலிருந்து விலகமாட்டேனென்றது. ஒரு முறை அவனை உற்றுநோக்கிவிட்டு, சட்டென்று முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டாள். மாலைமாலையாக வடிந்த கண்ணீரை அவன் அறியாமலே துடைத்துக்கொண்டாள். “சந்திரா! என்னை மன்னித்துவிடு; நீ பார்த்த அந்த ஒரு பார்வையே எனக்குப் போதுமானது. என் உயிர் உள்ளவரை உன்னை மறக்க மாட்டேன்; இன்று முழுவதும் என்னுடன் நீ பேசிக் கொண்டிருந்தபோதிலும் என் மனம் அவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டிருக்காது. எனக்கு விடைகொடு கண்ணே! ராமநகரத்திற்குப்போய் வருகிறேன். என் ஊர்.....” என்று கூறும் போதே அவனது கைஞ்சம் படபடத்தது. சந்திரா ஒருகணம் தயங்கினாள். சுழல்காற்றில் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் கப்பலைப்போல் அவன் மனம் தத்தளித்தது. “இன்று ஒரு நாள் இருந்துவிட்டுப் போங்களேன்; இதற்குள் போகிறீர்களே” என்று சொன்ன வார்த்தைகூட நன்றாகவே காதிற் கிழவில்கூட, வெட்கத்தால் தலையைக் குனிந்துகொண்டாள்.

“இம்முறை மாத்திரம்-இந்த ஒரு முறை மாத்திரம்-அவளிடம் நெருங்கிச்சென்று விடை பெற்றுக்கொள்வேன்” என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டு ராமேசம் அவளை நெருங்கினான். “எனக்கு...விடை...கொடு...” என்று நாக்குமுதக் கூறினான்.

“போய்வாருங்கள்; போய் சிக்கிரமே திரும்பி வாருங்கள்” என்று அரைமனதுடன் கூறினான் சந்திரா. அவளது வதனத்தில் கவலையும், அவ்வழகிய வாஸிபன் பேரில் அவளுள்ளத்தில் உதித்த காதலின் சின்னமும் தோன்றியது. விடைபெற்றுக்கொண்டது. இருந்தும் ராமேசம் அசைவற்று நின்றான். சந்திராவினாலும் நகரமுடியவில்லை. அவனது கால்கள் கனத்தன. முடிவில் சமாளித்துக்கொண்டு கண்ணீருக்குத் தவண்ணம் காதல் நிறைந்த கண்களுடன் சிக்கிரமே திரும்பி வருவேனென்றான். பறவைகளெல்லாம் தமது குஞ்சுகளைத் தேடிப்போகும் சாயங்காலவேளையில் ராமேசம் சந்திராவின் வீட்டை விட்டு வெளியே சென்றான்.

சந்திராவின் வீடு பாழடைந்துவிட்டதுபோல் தோன்றியது. ரத்தநாஸன் நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடக்கிறான். உற்றார் உறவினரில்லாத தமது வயதுவந்த அருமை மகளை விட்டுவிட்டுச்செல்ல எப்படித்தான் அவன் மனம் துணிந்ததோ! மகளை அருகில் அழைத்தான். குழந்தாய்! நான் இவ்வளவு வயதிற்கும் ஒரு நாளாவது நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்தியதில்லை. தாயில்லாக் குழந்தையாகிய உன்னை தன்னந்தனியாக விட்டுவிட்டுப்பாவி செல்லுகிறேன். நுகரயிலுள்ள கொப்புளங்களின் ஸ்தானம் எங்கிருந்தால் என்ன? கிழக்குக்காற்று மேற்கே அடிப்படும், மேற்குக்காற்று கிழக்கே அடிப்படும், காற்றின் தன்மையேயன்றோ! மகளே! நீ காதலிக்கும் மணமகனை மணந்து இன்புற்று வாழ்வாயாக; இது என் மனப்பூர்வமான ஆசீர்வாதம் என்று தன் மகளை அணைத்துக்கொண்டே ரத்தநாஸன் கண்ணீர் சொரிந்தான். சந்திரா கோவென்று கதறிய வண்ணம், தந்தையின் கால்களைக்கட்டிக்கொண்டே தரையில் விழுந்தான். மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்ததும், ஆவலுடன் தன் தந்தையை நோக்கினான். வெறும் பிணம்தான் மிச்சம். சந்திரா தன்

னையும் மறந்தான். இந்தப்பாழும் உலகத்தில் ஒரு போக்கிடமுமின்றித் தன்னந்தனியாக, நாமொருவன் இருக்கிறோமே என்ற சினைவு சிந்தித்தனும் அவளுக்குஇல்லை. பித்துப்பிடித்தவன்போல் தனது எண்ணெய் இல்லாத கூந்தலை இரு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டான். மெய்யில் நல்லாடையர், வயிற்றிற்கு நல்லுணவுமின்றி, அரிவசநீயமான ஒளி வீசும் செளந்தர்யம் ஆயிரம் கந்தல் நிறைந்த ஆடையின் நடுவில் இருந்தும் பிராகாசித்துக்கொண்டிருந்த கார்தம் மங்கினவளானான். மறுநாள் பொழுது விடிந்தது. தமது தந்தைக்குச்செய்யவேண்டிய சடங்குகளெல்லாம் முடிந்ததும், சந்திரா ராமநகரை நோக்கிப்பிரயாணமானான். தமது காதலனைக்கண்டு சங்கதியைக்கூறும் வரையில் அவள் மனதிற்கு நிம்மதி ஏது? இவர்கள் கிராமத்திலிருந்து ராமநகரம் செல்லவேண்டுமானால் நதியைக்கடந்தே செல்லவேண்டும். இல்லையேல் நதிக்கரையை அடுத்துள்ள இருண்ட காடுகளை தைரியத்துடன் வழியறிந்து சுற்றிச்சென்று ராமநகரை அடையவேண்டும். படகுக்காரனுக்குக்கொடுக்க சந்திரா கிடம் பணம் ஏது? ஆகவே இருண்ட காடுகளைத்தாண்டி, தமது காதலனைக்காண்போமென மிகுந்த ஆவலுடன் செல்லும்போதுதான் ஆரம்பத்தில் கூறியபடி சிக்கமுடியாத இன்னல்களை அனுபவித்தான். அப்போது அதிகாலை நாலரை மணி இருக்கும். குளிரினாலும் பயத்தினாலும், உடலில் ஜலம் சொட்டச்சொட்ட, சந்திரா கால் சென்றவழியே சென்றுகொண்டிருந்தான்.

“ஹா சந்திராவா என்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்து விட்டாயா என் கண்ணே! உன் வரவு கல்வரவாகுக; ஏன் இந்த சோபாவில் உட்காரலாமே; உன் தந்தை செளக்கியமா? அநிகாபியிலேயே எனக்காக எவ்வளவு துன்பங்களை அனுபவித்து வந்தாயோ?” என்று ராமேசம் அவளை ஆவலுடன் வரவேற்றான். அவளது இரு கால்களையும் பற்றிக்கொண்டு மூச்சுவிடாமல் பேசலானான். சந்திரா விம்மிவிம்மி அழுது கொண்டே தந்தை இறந்ததைக் கூறினான். ராமேசமும் சிறிது நேரம் அழுது துக்கித்தான். அவனது வீடு பெரிய மாளிகைபோல் காட்சி அளித்தது. விசாலமான அறைகளை

நின்றான். அவன் தேகம் உள்ளம் இரண்டும் உணர்ச்சியற்ற சிவிலைபோல் மாறிவிட்டதாகத் தோன்றியது. சிறிது நேரத்தில் தன் சுய அறிவு வரப்பெற்றதும் அவன் மனதில் தோன்றிய புதிய மாறுதலைக்கண்டு திடுக்கிட்டான். ஆம்; இவர் குலம்-ஜாதி-பெருமைகளெல்லாம் எவ்வளவு மேன்மையானவை; நம் காதலை இவர் அங்கீகரிப்பாரா? ஆகடவுளே! இப்பெண்மணியைக் கைவிட்டுவிட்டீரா என்ன?

“நீங்கள் அன்று என்னை விட்டுப்பிரிந்து வந்ததும், வெளிக்கண்ணில் தோன்றியதைவிட என் மனக்கண்ணில் வெகு அழகாக வாசம் செய்தீர்கள். இப்போது தெய்வம் என்னை உங்களிடம் அனுப்பியிருக்கிறது.” “இந்தா; இவள் உன்னைச் சேர்ந்தவள்; ஏற்றுக்கொள்” என்பதே அதன் கட்டளை.

திடீரென்று ராமேசனின் முகம் மாறுதலடைந்தது. தூக்கிவாரிப்போட்டவனாய் “ஆமாம் சந்திரா! உங்கள் தெய்வம் எது?” என்றான். “கடவுள் ஒருவரே உண்டு. உங்கள் தெய்வமே என் தெய்வமும்” என்று அவனது காலடியில் விழுந்து அழுது கொண்டே சந்திரா கூறினாள். பாவம் அவளது உள்ளத்தில் உண்டான உணர்ச்சியின் பிரவாகத்தினால் வார்த்தைகள்கூட வெளிவரமுடியாமல் நெஞ்சில் அடைத்துக்கொண்டன.

“அது பொய்; பொய்; நீசொல்வது உண்மையேயல்ல” என்று ராமேசம் மெதுவாய்க்கூறினான். அவன் முகத்தில் தோன்றிய புதிய மாறுதலைக்கண்டு சந்திரா திடுக்கிட்டாள். தலைகுனிந்த வண்ணம் இருந்த ராமேசம் உங்கள் ஜாதி என்ன? என்று விசனத்துடன் சொல்லிக்கொண்டே மௌனமானான். நம்பிக்கை இழந்த சந்திரா தன் கோமளமான கைகளை அவன் தாடையில் கொடுத்து தலையைத் தூக்கினாள். “அன்பரே! கைவிட்டுவிடாதீர்; காதலுக்கு மதமென்றும் ஜாதி என்றும் உண்டோ? இது என்ன! கண்ணெடுத்தும் பார்க்கமாட்டேன் என்கிறீர்களே என்றாதே! தங்களுையே நம்பியுள்ளேன்; ஒரு வகையுமறியேனே” என்று அழுது கொண்டே அவன் கால்களின்மீது சாய்ந்தான்.

“இனி என்னால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது; நான் உங்கள் ஜாதியானல்ல; சந்திரா! நான் ஒரு பிராமணன்.”

“ஆ! இது தகுமா; இது தருமந்தானு; இப்படி முடிய மென்று நான் எண்ணவே இல்லையே...”

“நான் என்ன செய்வேன்? என் சுபாவப்படிதானே நடக்கமுடியும்; சந்திரா! என் ஜாதி உற்றார் உறவினர் ஒருவரும் இதற்குச்சம்மதியாரே” என்று ராமேசம் கண்ணீர் சொரிந்தான்.

“நல்லது; அன்பரே! எனக்குவிடைகொடுங்கள்; நான் செல்லுகிறேன்; ஒ! என்னால் சகிக்க முடியவில்லையே; நான் தங்களிடம் உண்மை அன்புகொண்டிருந்தேன். அவ்வன்பு நிறைவேற உங்களுக்குப்பிரியமிருந்தும், பாழும் முடத்தனத்தினால் அசியாய வார்த்தையைச் சொன்னீர்கள். என்னைத் தள்ளினீர்கள்; தந்தை இறந்தார்; வகையறியாத பாவி யானேன்; பசுவான்மேல் ஆணை...” என்று அவன் கால்களைக்கட்டிக்கொண்டே சந்திரா அழுது புலம்பினாள். ராமேசம் குமுறி அழுதுகொண்டே கீழ் விழுந்தான். பின்பு நடந்தது அவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது.

அதே பழைய அரண்யம். பூங்கொடிகளிலுள்ள மலர்கள் உதிர்ந்து நாலாபுறமும் மணங்காழ்ந்தது. நதிக்கரையிலேயே ஓர் அழகிய பெண்மணி வாடிய முகத்துடன் சென்றுகொண்டிருந்தாள். ஒரு இடத்தில் சிறிது அமர்ந்து தன்னை ஆசுவாஸப்படுத்திக்கொண்டாள். பின்பு தன் இரு கரங்களையும் கூப்பிட்டு வானத்தை நோக்கி நமஸ்கரித்துவிட்டு, ஆனந்தமாகத் துங்கபத்ரா தேவியின் பாதங்களைத் தழுவலானாள். அன்று நதிக்கு வந்த ராமேசம் தன்னைமறந்து புலம்பினான். நிர்ப்பந்தத்தினாலேயே பாவி உன்னைப்போகுமாறு செய்தேன். கடவுளே உன்னை மறுபடி என்னிடம் கொண்டு வந்து சேர்ப்பார்! ஆ! சந்திரா! நீ வருவாயல்லவா? இந்த முடனுக்காக எத்தகைய தியாகம் செய்தாயோ? அறியேன்! கண்மணி! பாவியைத்தேடி மறுபடி வருவாயா? பிரவாகமாக ஓடும் துங்கபத்ரா நதியுடன் ராமேசனின் கண்ணீர் அருவியும் சேர்ந்து மறைந்தது.

மா தர் களி ன் ம் று ம ண ம்!

(புதுவை, R. S. ராஜலேக்ஷிமி.)

(அடைக்கலமே—என்ற மேட்டே.)

இராகம் அரபி, தாளம் ஆதி.

பல்லவி

ஆதரிப்பீர் ஆதரிப்பீர்
அவனியின் மீதினிலே அரிவையர் மறுமணம் (ஆ)

அனுபல்லவிகள்

அன்றுதான் பெற்றோர்கள் செய்த கல்யாணம்
அணங்குகளிருதயம் துளைத்திடும் பாணம்
இன்று அதனையெண்ணி ப்பார்த்திடில் நாணம்
இளமை மணமிகவும் தீதெனத் தோணும் (ஆ)

சின்ன வயதினிலே நலங் கெட்டு
சீறியபெண்கள் நல்வா முக்கையை விட்டு
மண்ணில் மிகத்துன் பத்திற்குள் பட்டு
மாறாத்துய ரடைகுறர் மனந் தட்டு (ஆ)

ஆயுட் கைதிகளாக ஆக்கிய விரிதை
அவனியி லெங்கிலும் அரி யும்இன் விரிதை
மேலியே விதவையர் உரு குறர் சிந்தை
மேட்டிமை யுடன் கண்டு களிப்பார்தாய் தந்தை (ஆ)

விதவைத் துயரொழிய வி ரும்பிஎல் லோரும்
விரைந்துழைத் தாலவர்க்கு விடுதலை நேரும்
இதமாய் மனமகிழ்ச்சி என் றுமே சேரும்
இழிவான பழிச்சொற்கள் இருக்காது கோரும் (ஆ)

மா த ர் ப கு தி .

தக்ஷணத்தில் ஸ்திரீகள் நிலை.

(தோழர், A. B. ஆதித்தர்.)

உலகின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஸ்திரீகள் உன்னத நிலைமையை அடைந்துகொண்டிருக்கின்றனர். ரஷ்ய தேசத்து ஸ்திரீகள் நிலைமையைப்பற்றி முன்னொரு கட்டுரையில் மொழிந்துள்ளோம். நமது ஆசியா கண்டத்திலுள்ள ஜப்பான் தேசத்தில் தொழிலாளப்பெண்கள் வாழ்க்கை முறைகூட எவ்வளவோ உயர்ந்துவிட்டது. ஜப்பானிலுள்ள ஸ்திரீ தொழிலாளர் இந்தியத் தொழிலாளரைவிட தேக வலிமையுடையவர்களாகவும், கையில் அதிகக் காசுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அனேகம் பருத்தி ஆலைகளில் பெரும்பாலானதொழிலாளர் பெண்களே! ஆலைக்கு வருமுன் அவர்கள் எழு வருஷகாலம் கட்டாயமாகக் கல்வி போதிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். 15 வயதுவரை பெண்களைவேலையில் அப்ரென்டிஸ்களாகச் சேர்த்து 6 மாதம் பயிற்சியளிக்கின்றனர். பிறகு அவர்களை முறைப்படி தொழிலாளர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்கின்றனர். பெண்கள் இந்தவிடத்தில் வேலை செய்கையில் பிற்கால வாழ்க்கைக்கான நல்லொழுக்கங்கள் பலவும் கற்பிக்கப்படுகின்றனர். ஒழிந்தநேரத்தில் கணிடம், சமையல் வேலை, சங்கீதம் முதலியன அவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதுபோகட்டும்; நமக்கருகாமையிலுள்ள இலங்கையைப் பாருங்கள். அங்கும் பெண்கள் வாழ்க்கை உயரியதாகவே இருக்கிறது. இலங்கை ரயில் வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்யும் ஆண்கள் பெண்களைக் கண்டதும் எழுந்து அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து நிற்கும் மரியாதையைக் காணலாம்.

இந்தியாவிலோ, அநிலும் இத்தக்ஷணத்தில் ஸ்திரீகள் நிலையைப்பற்றி எழுதுவதற்கு எமது பேரை கூசுகிறது. இங்குள்ள இந்துப் பெண்கள் தாய்தந்தையரின் இஷ்டத்தைப்போருத்தே விவாகம் செய்துகொடுக்கப்படுகிறார்கள்.

பெண்ணுக்கு மணமகனைப்பற்றியோ, அவன் சுற்றத்தார் களைப்பற்றியோ விவாகத்துக்கு முன் ஒன்றுமே தெரியாது. இவ்வாறு செய்துகொடுக்கப்படும் பெண்கள் ஒரு மாட்டைப் போலவே, அடிமையைப்போலவே அல்லது ஒரு அபூர்வமான பொருளைப்போலவே கருதப்படுகிறார்கள். கல்யாண சூதத்தில் அவள் காதலின்பத்தை அனுபவியாமல் காமவேட்கையே தணிக்கப்படுகிறாள். புணர்ச்சியைத்தவிர அவள் வேறொரு சுகமும் அறியாள். பரஸ்பரம் தம்பதிகள் அறி முகமாகாது செய்யப்படும், கல்யாணத்தில் வேறெவ்வித வாழ்க்கையை எதிர்பார்க்கமுடியும்? இவ்வாறு வாழ்வு நடாத்தி மக்களைப்பெற்று மகிழ்வதையே “சரி” என்றும் அநேகர் தெரிந்திருக்கின்றனர். பெற்றோர்கள் தங்களைப் போலவே குழந்தைகளைப் பழக்குவிப்பது வழக்கம். ஒரு கணவனுக்கு வேளை தவறாமல் போஜனம் செய்கிறதைத் தவிர ஒரு பெண்ணுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவள் மூளை வேறொரு விஷயத்திலும் பிரவேசிக்காது. அவள் வேறு விஷயங்களைப்பற்றி சிறிது ஆராய்வாளாயின் அதிகப்பிரசங்கியைப் பட்டம் பெற்றுவிடுவாள். இதற்குப்பயந்து அவளும் மற்றக் கிழவிமார்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு ஊரிலுள்ள பெண்கள் ருதுவாகி நாட்களைப்பற்றியும், விவாகம் செய்த தினத்தைப்பற்றியும், குழந்தைபெறும் கிழமையைப் பற்றியும், மற்றவர் தரித்திருக்கும் ஆடையாபரணங்களைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டு இருக்கவேண்டியதுதான். கூடுமானால் பொங்கல், பொரியல், சடங்கு, செலவுசெய்யவேண்டிய நாட்களைப்பற்றியும் பேசிக்கொள்ளலாம். இதைத் தவிர இந்துப் பெண்களுக்கு வேறொன்றும் தெரியாது.

இந்த லக்ஷணத்தில் பாதிக்கோஷா முறை அனுஷ்டிக்கும் குடும்பங்களுமில்லாமலில்லை. பிரயாண காலங்களில் பல்லக்குப் பொம்மைகள்போல் ஜோடிக்கப்பட்டு கணவனின் மேற்பார்வையில் அவர்கள் வண்டிகளில் பதுங்கியிருக்கிறார்கள். ஏழைப்பெண்களுக்கோ கல்வியறிவு கொஞ்சமும் இல்லை. வெறுமனே முன்னே நடந்து செல்லும் கணவனுக்குப்பின்னே அவன் மனைவி மூட்டை முடிச்சகடளைச் சுமந்து கொண்டு நகர்ந்துசெல்வதையும், ரயில்வண்டிகளில் ஆண்கள் ஆசனத்திருக்க பெண்கள் இடமின்மையால் நிற்பதையும்

நம் பகுதிகளில் காண்கின்றோம். முஸ்லீம் பெண்கள் முக்காடிட்டிருந்தாலும் சொத்தரிமையுடன் வாழ்கிறார்கள். இந்துப்பெண்களுக்கு அதுதான் இயல்பில்லை.

அபசியல் விஷயங்களில் செலுத்தப்படும் கவனத்தில் பாதிக்கவனம் சமூக, சுகாதார, பெண்கல்வி விஷயங்களில் செலுத்தப்படுமானால் இந்தியா முற்றிலும் மாறுதலடைய இடமேற்படக்கூடும். இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர்களோ சமூக சீர்திருத்தத்தை கினைத்தும் பார்ப்பதில்லை. பல அரசியல் வாதிகள் சமூக சீர்திருத்தக்காரர்களுக்கு விவோதிகளாகவுருநிக்குின்றனர். நாடு எங்கேயே செட்டாலும் பூரண சுயராஜ்யம் வந்துவிடவேண்டுமென்று வம்பளக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பெண் சமூகம் முன்னேறுவதெப்படி? அவர்கள் பெற்றெடுத்த ஆண் சமூகத்தான் உயர்வடைவது எப்படி?

“இந்தியாவின் பலபாகங்களில் பால்ய விவாகத்தினால் பெண் தனது ஆரம்பக் கல்வியின் பயனை அனுபவிக்கக் கூடிய காலத்திலும், தனது கல்வியைப் பலனுறப் பெருக்கிக்கொள்ளக்கூடிய காலத்திலும், பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பதை நிறுத்தவேண்டியிருக்கிறது” என்று லேடி இர்வின் கூறி வருந்தியுள்ளார். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட காலத்தில் கல்வியை நிறுத்திக்கொள்வதற்கு இது பாகங்களில் பால்ய மணம் என்ற ஒரு காரணமாவது இருக்கிறது. இத்தக்ஷணத்திலோ ஒருவித காரணமும் இல்லாமல் கல்வி நிறுத்திக்கொள்ளப்படுகிறது. அநிப்பூதம் பெண்ணுக்குப் படிப்பு எதற்கு? என்று கேட்கப்படுகின்றது.

இந்துமதத்திலிருக்கும் பெண்களின் நிலைமைதான் இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. இந்து மதத்திலிருந்து கிறிஸ்துவ மார்க்கத்துக்குச் சென்ற குடும்பத்தார்கள் எவ்வளவோ உயரிய வாழ்வு நடாத்துகிறார்கள். கிறிஸ்துவப் பெண்களே இங்கு உபாத்தினிமார்களாக இருக்கிறார்கள். உபாத்தினிமார்களாக வந்திருப்பவர்கள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் பிரவேசியாமலும், கல்விகற்காமலும் இருப்பவர்களானால் வெயிலிற் செல்லாமல் கிழவியிருந்து சாப்பிடமுடியாது. இன்னமும் கல்விகற்காமலிருக்கும் இந்துமதத்தினைப்

போன்று வெயிலிலும், மழையிலும் அலையவேண்டியதிருக்கும். வேளைதப்பாமல் ருசியுள்ள ஆகாரத்தைக்காணமுடியாது. பழையசுட்டை மாடசாமிகளுக்குக் கொடைகொடுத்துக் கொண்டு, ஆட்டும் பாட்டும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதுதான். ஒருக்கால் கல்விக்குத் தேறினாலும் பாதிக்கோஷா முறையை அனுஷ்டிக்கவே முந்துவார்கள். ஏனெனில் கிறிஸ்துவர்களுக்குப் பந்துக்களாக இந்துமார்க்குத்திலிருந்துவரும் செல்வந்தர்கள் அவ்வாறு இருக்கின்றார்களல்லவா? கிறிஸ்துமார்க்குத்தின் மகத்துவம் தச்சுணத்தை ஒரே தலைமுறையில் தலைகீழாக மாற்றிவிட்டது.

இன்று கிறிஸ்துவ சமூகத்திலுள்ள பெண்கள் தங்கள் மனங்கொண்ட காதலனைப் பெற்றோர்களிடம் தெரிவித்து மணம் செய்து கொள்கின்றனர், கணவனுடன் சாசகல்லாபமாகவும், சமத்வமாகவும், அன்பாகவும் காதல்மொழி சம்பாஷிக்கின்றனர். பாதிக்கோஷா வழக்கத்தைப் பெருமையாகவும் அவசியமாகவும் கருதி அதிற் புகுந்துகொள்ளாமல் மாலைவேளையில் வெளியிற்சென்று நல்ல காற்றைக்குடிக்கிறார்கள், வரவுக்குத்தக்க செலவு செய்கிறார்கள், வீட்டைச் சுத்தமாகவும், அலங்காரமாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள், மிக அதிகமானதெய்வங்களைவைத்து அறிவுக்குப்பொருத்தமில்லாது வணங்காதிருக்கிறார்கள். ஓய்வு நேரங்களில் சும்மா இருந்து வம்பளக்காமல் ஏதேனும் ஒருபுஸ்தகத்தைஎடுத்துப் படித்துக்கொண்டும், படித்ததை நினைத்து சும்பாஷித்துக் கொண்டும், தையல்வேலை செய்துகொண்டுமிருக்கிறார்கள். இந்த சமசுதந்தர வாழ்வைப்பார்த்தீர்களா? இதனினும் உயரிய வாழ்வு உளதாமோ?

இவ்வித பல கருத்துக்கள் விசாலமாக இருப்பதே இக்காலத்தின் விசேஷம். விசாலபாதையில் உலகம் பறக்கிறது. அது எவ்வளவு வேகமாகப்போய்க் கொண்டிருக்கிறதென்பதைக் கவனித்தால் அனைத்துக்குப்பிரேமையுண்டாகிறது. நாம்மாத்திரம் இருந்திடத்தவிட்டு அசையாமல் குந்திக் கொண்டிருப்போமா?

“நான் இந்தியன்.”

(L. N.)

இந்தியாவிலேயே பிறந்து இந்தியாவிலேயே வளர்ந்து இந்தியாவிலேயே தங்கள் முழு ஜீவியத்தையும் கழிக்க வேண்டிய ஒவ்வொருவரும் “நான் இந்தியன், இந்தியாவில் பிறந்தவன், இந்தியா என்னுடைய தேசம், இந்தியா என்னுடைய தாய்நாடு” என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமை அடைகிறான். இந்தியன் ஒருவன் அந்தியநாட்டில் இருக்கும்போது தன் தேசத்தவர் எவ்வாறாவது சந்திக்க நேரிடின் அவரையறிந்த ஓர் வாஞ்சையும், அன்பும் அவர்பால் செல்வதோடல்லாமல் அவரிடம் பேசவும், அவரது சேஷமலாபங்களை விசாரிக்கவும் துணுக்கிறது. அதுபோலவே தன் தேசத்தவனுக்கு ஏதாவதொரு இடையூறு ஏற்படின் தன்னுடைய அளவுக்கு அவனுக்குதவி, அவனது துயரகற்ற முயற்சிக்கிறான். தன் சொந்த தேசத்தில் யாதொரு பாகத்தில் பூகம்பம், வெள்ளம் முதலிய எதிர்பாராத ஏதா மொரு சம்பவம் நேர்ந்துவிட்டதறிய அவன் மனம் வாதனை அடைகிறது. பெரும் கோர சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துவிடின் அவன் கண்ணினின்று நீர் பெருகுகிறது. இத்தகையதோர் உணர்ச்சியைத்தான் “தேசாபிமானம்” (Patriotism) என்பர். “என் தேசம், என் தாய்நாடு என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளும் உணர்ச்சியோ ஆசையோ இல்லாத எந்தமனிதனும் பிணத்துக்கு சமமாகும்” என்று மேலாட்டுக்கவிஞர் ஒருவர் எழுதியதுபோல் அவன் உண்மையில் நடைப்பிணமேயாவான்.

ஜாதமத பேதமின்றி மக்கள் யாவரும் அன்னியோன்யமாய் வாழ்ந்த முக்காலத்தில் மக்களுக்கிருந்த வாஞ்சையும் அன்பும், ஒற்றுமையும் இந்த நாகரீக காலத்தில் இல்லையென்பது வருந்தத்தக்கதே. ஒரு சில சுயநலக்கூட்டத்தார் தங்கள் உயர்வை என்றும் காப்பாற்றிக்கொள்ளவும், தங்களுக்கு எவ்வித சரிப்பிரயாசையுமில்லாமல் ஊரார் உழைப்பில் சுகபோகிகளாய் வாழவேண்டுமென்ற எண்ணமுமே இன்றய ஜாதசமய வித்யாசத்திற்கும், உயர்வுதாழ்வுக்கொடுமைக்கும்

காரணமாகும். பிறவியில் உயர்வுதாழ்வு என்பதே கிடையாது. தொழில் வேறுபாட்டால் ஏற்பட்ட பற்பல பிரிவினர் பற்பல தொகுதியினராய் வாழ்ந்து வந்ததினிமித்தம் பல பிரிவினர்களாயினர். அவர்களையே சமூகத்தில் தங்களை உயர்ந்தவராகக் கருதிக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் பிரித்து வைத்து பல்வேறு வகுப்பினராக்கிக் கொடுமைக்குள்ளாக் கினர். அதையே வலியுறுத்தவும் நிலைநிறுத்தவும் சாஸ்திரங்களின்மூலமாகவும், புராணங்களின்மூலமாகவும் ஆதாரங்கள் தேடிவைத்தனர். கல்வியறிவில்லா பல கோடி மக்களைப் பெற்ற நமது நாட்டில் சாஸ்திர புராணங்களை நம்புவதும், அதன் கட்டளைப்படி நடப்பதும், “புண்ணியம்” என்றும், அதுவே “தெய்வீகக் கட்டளை” என்றும் மதித்து நடந்து வர யாரைக் கேட்கவேண்டும்?

சாஸ்திர புராணங்கள் அனைத்தும் கடவுளால் ஆக்கப் பட்டவையல்ல. அவைகளை மதித்து நடக்கவேண்டியதும் மக்கள் கடமையல்லவென்பது இன்றைய உலக மக்கள் அறிந்தே இத்தகைய கற்பனைக் கதைகளை ஒரு ஜாதியாரை என்றென்றும் அடிமைபாக்கிவைக்க ஏற்பட்ட சூழ்ச்சி சாதனங்கள் என்பதையறிந்து கண்விழித்தே இன்று நமது தீண்டப்படாத தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரர் ஒவ்வொரு பொதுக் கூட்டத்திலும், ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவைகளைத் தீக்கிரையாக்கி வருகின்றனர். அவர்கள் இவ்விதம் செய்வது சாலவும் பொருந்தும். ஏனெனில் இத்தகைய சூழ்ச்சிகளெல்லாம் இடைக்கால சொருகல்கள் என்பதை மக்கள் நன்கு உணர்ந்துவிட்டனர். இத்தகைய ஜாதி சமய பிரிவினைகள் நாட்டிலிருக்கும் வரை விடுதலையோ, பூரண சுயராஜ்யமோ, சுதந்திரமோ எல்லாம் பகற்கனவையாகும். “ஜாதி வித்தியாசமும், ஜாதிக்கொடுமையும் நாட்டை விட்டதன்றாலன்றி எவ்வித விடுதலையும் பயனளிக்காது” என்று மகாத்மா காந்தியே பல மேடைகளிலும் பல்லாயிரம் தடவை சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் அவரைப் பின்பற்றும் விடுதலை வீரர்கள் பல்லாயிரவர் இன்னும் அய்யர், அய்யங்கார், ஆச்சாரியார், செட்டியார், பிள்ளை என்ற ஜாதிப்பட்டத்தை

468-ம் பக்கம் பார்க்க.

செய்தித் திரட்டு.

கிரேட்பிரிட்டன் தங்க திட்டத்தை கைவிட்டதுமுதல் இதுவரை அந்நிபந்தனகளுக்கு சுமார் 253 கோடி ரூபாய்க்கு மதிப்புள்ள தங்கம் இந்தியாவின்மீதும் பம்பாய் வழியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெறவிருக்கும் அகில இந்திய பெண்கள் மகாநாட்டிற்கு லண்டன், சர்வதேச கர்ப்பத் தடை ஆராய்ச்சி நிலைய தலைவியான, ஸ்ரீமதி மார்க்கரெட் சாங்கன் விஜயம் செய்வார். அவர் இந்தியாவிலுள்ள பல பிரமுகர்களைச் சந்திப்பார் என்றும் தெரிகிறது.

அதிவேகமாய்ச் செல்லும் நூதன யுத்த விமானம் ஒன்றை, அட்டானி பார்க்கன் என்பவர் கட்டிவருகிறார். அந்த விமானம் 2000 அடி உயரத்தில் மணிக்கு 3280 மைல் வேகம் செல்லக் கூடுமாம். 7 நிமிஷத்தில் 16000 அடி உயரம் எழும்பக் கூடுமாம். இதில் 20 மில்லிமீட்டர் தானாகச் சுடும்படியான துப்பாக்கியும், 2 இரக்கைகளும், 2 மிஷின் துப்பாக்கிகளும் வைக்கப்படுமாம். இது பிரெஞ்சு ஆகாயப் படைக்காகச் செய்யப்படும் உலகத்திலேயே பெரிய யுத்த விமானமாகும்.

ஜாகிரியா என்ற நகரக் காட்டில் மாம் வெட்டி ஒருவன் மரத்தை வெட்டிக்கொண்டிருந்தானாம். பின்புறமிருந்து அவனுக்குத் தெரியாமல் புலி ஒன்று அவன் தலைப்பாகையைக் கவவிக்கொண்டு போய்விட்டதாம். மாம் வெட்டி உயிர்தப்பி விடு சேர்ந்தானாம்.

டப்டம் விமான நிலையத்தில் பயிற்சிபெறுவதற்காக தாஸ்ராப் விமான ஸ்காலர்ஷிப் ஒன்று ஏற்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பல பெண்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர். காலேஜ்மாணவியான மிஸ் அசோகாராப் காட், பி. எ., வுக்கு 1000 ரூ. ஸ்காலர்ஷிப்பும், மிஸ் அஞ்சிவிதாஸ், எம். எ., வுக்கு 500 ரூ. ஸ்காலர்ஷிப்பும் கிடைத்திருக்கிறதாம்.

நீபஞ்சனன் விஸ்வாய் என்பவர் இதுசமயம் 101 பை
துடையவராய் இருக்கிறார். இன்னும் வக்கீல் தொழில்
செய்துவருகிறாராம். முக்குக் கண்ணடி முதலியன உபயோ
கிப்பதில்லையாம். வக்கீல் தொழிலில் 60 வருஷ அனுபவம்
பெற்றிருக்கிறாராம்.

இங்கிலாந்துதேசத்தில் பார்லிமெண்டில் சட்டமுலமாக
அவசியத்தையும், விரும்பத்தையும் பொருத்து தற்கொலை
செய்துகொள்வதைக் குற்றமாகப் பாவிக்கலாகாதென முடிவு
செய்யவேண்டுமென பல அங்கத்தினர்கள் முயற்சித்து வரு
கிறார்களாம்.

டில்லியில் சிராகானு என்ற இடத்திலுள்ள ஸ்ரீமான்
ராவ்பகதூர் மாத்தூர் என்பவரின் 9-வயது குமாரி ஸ்ரீமதி
சாந்திதேவி பூர்வஜன்மத்தில் மட்ரா எனும் ஊரின்
கேரானாத் என்பவர்தான் அவளது கணவனென்றும், தனக்
குக்குமுந்தை பிறந்த பத்தாம் நாள், தான் இறந்துபோனதா
கவும், விபரமான அடையாளங்களோடும், கீட்டின் அடைய
ாளம், தெருவின் அடையாளம், குடும்பவிவகாரம் முதலிய
வற்றைச் சொன்னதாகவும், பின்னர் அவளுடைய தற்போ
தய தந்தையும், வேறு சில நண்பர்களும் பெண்ணை மட்ரா
வுக்கு அழைத்துப்போய் பெண் சொல்லியவைகளுள்லாம்
முழுதுவதும் உண்மையாய் இருப்பதாகத் தெரிவதையும்
கண்டார்களாம். அப்பெண் தான் இறக்குமுன் ரூ. 100
புதைத்து வைத்திருப்பதாகச் சொல்லி தன் முந்திய புரு
ஷன் வீட்டில் அதைத்தேண்டி எடுத்துக் காட்டியதாகவும்
தெரிகிறது. இதையறிந்து ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அப்
பெண்ணை கிணசரி பார்த்துவருவதாகவும் தெரிகிறது.

இத்தாலியின் பணமுடையை நிவர்த்திக்கவேண்டி
விராஞ்செறிந்த இத்தாலிய மங்கையர் பலர் தங்கள் கல்யாண
மோதிரங்களை இத்தாலிய சர்க்காருக்கு அனுப்பி, அவைகளை
உருக்கி செலவு செய்துகொள்ளும்படி முனோலினிக்குத்
தெரிவித்துள்ளனராம். அந்த மோதிரங்களுக்குப் பதிலாக
எல்கினை மோதிரங்கள் செய்து அதன் மீது “என்னுடைய
தேசத்திற்காக” என்ற எழுத்துக்களை செதுக்கி அணிந்து
கொள்ள உறுதி கொண்டுள்ளனர்.

அகத்தியர் குணவாகடம் 3000.

(சாமி விருதை, சிவஞான யோகிகள்.)

(421-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

தான்பிறகு சொல்லுகிறேன் உறக்கமும் விகாரமும்கண்டு
தக்கதொரு முச்சமுட்டல் பிரிந்து மேதான்
ஊனுன பிராணனது போகு மய்யா
உள்ளபடியிதற்குடனே பரிகாரஞ் செய்வாய்
தேனை சுவாசக்குழல் தனையே அய்யா
சோதித்து விடுவதே நல்ல வேளை
மாணா இந்தநோய் அபூர்வமாகப் பார்த்தே
மானிடர்க்கு வருமென்று வழத்தினை. (99)

சலதோடம்.

வழுத்துவேன் சலதோட வகையைக் கேளாய்
வன்மையாய் நாகிக்கும் சுவாசக்குழ லுக்குந்தான்
அழுத்துவேன் அதிலிருக்கும் சேட்டுமசவவுக் கேதான்
அப்பனே உக்கிர தாபங் கண்டால்
நழுத்துவேன் அதற்குசல தோட மென்பார்
நலமான சளியூறும் சவ்வுக்கு வெப்பங் கண்டால்
கிழர்த்தியாஞ் சலதோட மென்றே பேராம்
கடிதான நாகிக்காய் பிடத்துக்கு வேதனை
காணுங்கானே. (101)

காலான அதற்குமேல் காகரப் பெண்ணும்
கடிதான சுவாசக்குழல் அதன்கிளைக்குங் கண்டால்
மேலான அதற்குத்தா னிரும் லென்பார்
மெதுவாகத் தானிதற்குக் காரணத்தைக் கேளாய்
சேலான குளிர்ச்சியொடு சூத்தின் பேதம்
செம்மையுள்ள ஈரத்தில் டடக்கை யாலும்
வாலான வாலிவரு மென்ற சொன்னேன்
வன்மையுள்ள சலதோடத்தின் மேன்மை தானே. (101)

நேர்மையுடன்தினுடைய குணத்தைக் கேளாய்
 நெத்திமுகம் கண்கால்கள் வேதனையே செய்யும்
 கூர்மையுடன் நீர்விடுதல் ரூலும் கம்மல்
 குடிகெடுத்த சுரந்தாக மன்னத் துவேசம்
 பாரய்யா தொண்டைதான் புண்போல் நோகும்
 பண்பான உஷ்ணந்தா னதிகங் கொண்டு
 சீர்மையுடன் மூன்றுநாள் வருத்தந் தந்து
 சிறப்புடனே அப்பாலே எல்லாம் போமே. (102)

பீ நி ச ம் .

எல்லையுள்ள பீதிசத்தின் நோயைக் கேளாய்
 எப்போதும் சலதோடும் வருவ தாலும்
 தொல்லை செய்யும் மேகரோ கத்தினாலும்
 தோன்றினதோர் திரேகத்தின் தன்மையாலும்
 அல்லல்செய்ய இந்தநோய் பிறக்கு தய்யா
 அப்போது நாகிதனில் சொல்லக் கேளு
 சல்லியஞ்செய் சலதோட மாகத் தோன்றி
 சளியூறஞ் சவ்வப்போ தடித்துப் போமே. (103)

தடித்துமே முக்கடைப்பு மிகவுங் கண்டு
 சதியான பீதிசம்போல் முதலில் கோன்றி
 நெடித்துமே நெத்திதனில் வேதனையுங் கண்டு
 நெடிதான இரும்புடன் துர்ப்பலமு முண்டாய்
 துடிப்புடனே சளிதானும் அதிகரித்து
 துர்நாற்ற முடன்சீயும் எப்போதும் கண்டு
 சடித்தமுடன் சளிஐயா சீயைப் போலே
 தானமாறிப் போகுமடா தரணியோர்க்கே. (104)

தரணிதனில் சிலேட்டு மத்தின்
 தானுரு கிரணமாகப் புண்ணை யானுள்
 முரடிதனில் சளியுடனே இரத்தங் காணும்
 முக்கியமாய் சளியுறைந்து அடிக்கடி வீழும்

பரணியுள்ள போஜனத்தி லிஷ்ட யின்றி
 பன்மையுள்ள திரேகந்தான் சடைவுண்டாகி
 விரணமுள்ள திரேகத்தில் மேகரீ ருண்டாகில்
 விக்கினமாய் முக்கின் தண்டில் துவாரமுண்டாமே. (105)

உண்டாகும் வேளைதனில் முக்கி லய்யா
 உறுதியுள்ள சன்னெலும்பு ரணமே யாகி
 துண்டுதுண்டாய் வெளியேவரும் போது கண்டால்
 தொல்லுலகில் திராப்பிச மிதுவே யென்பார்
 கண்டிதமாய் மற்றதொரு பீதிசங்க ளெல்லாம்
 கடிதாகச் சிலநாள் முக்குரீர் வடிந்துகாட்டும்
 துண்டரீக ரோகத்தைத் தீர்க்க வேண்டி
 சூட்சுமொன்று சொல்லுகிறேன் துலக்கக் கேளே. (106)

கேளடா நாகியுட சளியை நீக்கி
 கெடிதமுடன் சலமதனால் சுத்தி செய்து
 வாளடா பன்றிரெய் தனிலே அய்யா
 வளமான குங்குமப்பூ யிட்டு நீயும்
 தேளடா தைலமதை காய்ச்சிக் கொண்டு
 தினமும் நீ முக்கிலே விட்டு வந்தால்
 பாளடா போகாது இந்த ரோகம்
 பறக்குமடா தினமெட்டில் பறக்குந் தானே. (107)

குழந்தைகளின் மாந்தம்.

பண்பான குழந்தைகளுக் கிந்த ரோகம்
 பாரிலுள்ளோர் தானறியப் பகர்வேன் கேளாய்
 தன்மையுள்ள சுவாசக்குழல் தாபனத்தின் ரோகம்
 தருவான குறவளைக்கும் வியாபித் தேதான்
 வண்மையுள்ள தபானத்தின் இடத்தி லய்யா
 வளமாக ஹதன்மாய் சவ்வுண் டாகி
 துண்மையுள்ள குழந்தைக்கே மாந்த நோவு
 உண்டாகு மென்றுநீ உறுதி சொல்லே. (108)

உருதியாய் சுவாசக்குழல் கிளைக ளுக்கும்
உற்றதொரு புப்புசமுந் தொந்தப் பட்டு
அருதியாய்த் தளர்ச்சியொடு முச்சடைப்புக் கண்டு
அப்பனே இருதயத்தில் இரத்தக் கட்டி
கருதியே கொல்லுமடா பாலர் தன்னைக்
கண்டிப்பாய் அதனுடைய குணத்தைக் கேளாய்
குருதிபோல் சலம்வடியும் இருமல் தோன்றும்
குரல்கம்மல் உறக்கமுடன் கண்சிவக்கும் பாரே. (109)

ஆமேதான் அற்பசுரம் கொஞ்சம் கண்டு
அப்பனே நாள்முன்று ஆன பின்பு
பூமேவு பாலர்கள் தான் இருமும் போது
பொல்லாத வெங்கலத்தின் சத்தங்காணும்
காமேதான் சுவாசமது உள்செல்லுங்காலை
கருவான சத்தமது கூவும் பாரு
வாமேதான் வாயை நீ திறந்து பார்த்தால்
வளமான கோளங்கள் வீங்கிவிடுங் காணே. (110)

வீங்கியது சிவந்துமே உள்நாக்குங் கூட
விரிவாக வீங்கியே இருக்கு மப்பா
துங்கியே திரியாதே வியாதி மீறல்
தொந்தித்த சுரமுந்தான் சாஸ்தி யாகும்
தேங்கியதோர் சுவாசமுந்தான் அதிகமாகி
தெளிவான முச்சுவிடக் கஷ்ட மாகும்
தாங்கியதோர் இருமலப்பா அதிக மாகும்
தத்துவத்தின் நாடியது தணியும் பாரே. (111)
(தொடரும்)

ஸ்ரீ பழனியாண்டவர்

சந்தனம், விபூதி, தீர்த்தப்பிரசாதம்
அனுப்பித்தர ி. அனு ஸ்டாம்பனுப்புத.

S.V. ராஜப்பா, மலையாளம், மதுரை.

சுகாதாரப் பகுதி.

நி த் தி ரை .

(டாக்டர். C. P. சாமி)

நாம் பகல்முழுதும் வேலைச் செய்வதால் நம் முடைய
தோத்திரிருக் கடி அவயவங்கள், முளை சொர்வடைகின்
றன. ஆதலால் அவைகள் இளைப்பாற நாம் நித்திரை
செய்யவேண்டும். அப்போது அவைகளின் ஆபாசம் தீர்
வதுடன் வேலைசெய்ததால் அலுத்துப்போன தேய்ந்த
பாகங்கள் நாம் தூங்கும்போது இரத்தத்திலிருந்து போது
மான உணவைப்பெற்று ஸ்தித்திசெய்துகொள்கின்றன. ஆத
லால்தான் நித்திரைசெய்து எழுந்தவுடன் களைப்பு நீங்கி
நமது அவயவங்களுக்கு புதுப்பலம் உண்டாகிறது. நித்திரை
நமக்கு சுகத்தைத்தருவதோடு ஒப்பவையும் இன்பத்தையும்
தருகிறது. பகலில் நித்திரைசெய்வதும் இரவில் அதிக
நேரம் கண்ணிழித்திருப்பதும் வேடிக்கைபார்க்கச்செல்வதும்
உடல் நலத்திற்கேற்றதல்ல. சிலர் காலை 5 மணிவரை நித்
திரை செய்கின்றனர். இது மிகவும் கெட்டபழக்கம் இத
னால் சொம்பேறித்தனம் அதிகரிக்கும். இராக்காலத்தில்
10-மணிக்கு முன் நித்திரைக்குப்போய் உதயம் 5-மணிக்கு
முன் நித்திரைவிட்டெழுந்திருப்பது நல்லபழக்கம். வெள்
ளையப்படுத்து விடியுமுன் எழுந்திரு என்றபழமொழியைக்
கடைப்பிடித்து ஒழுக்கவேண்டும்.

சிலர் இரவில் படுத்தபின்பு வீட்டு விவகாரங்களையும்
வெளி விவகாரங்களையும் பணம் வருவாயையும்பற்றி சதாசிக்
தனை செய்துகொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு நித்திரை
பங்கமேற்பட்டு பலவித சொற்பனங்களும் உண்டாகிறது.
படுக்கைக்குப்போனவுடன் எவ்வித கலையுமின்றி சந்திரை
ஷமாய் நித்திரை செய்யவேண்டுமென்ற ஓரே எண்ணத்
தையினால் கொள்ளவேண்டும். தூங்கும்போது நமது
அவயவங்கள் தளர்ச்சியாயிருக்கும்படி உடுத்திக்கொள்ள
வேண்டும். சரிந்திலுள்ள ராய்புகளை அழுத்தும்படி நடை

யையணிந்துகொண்டு நித்திரை செய்தால் இரத்த ஓட்டம் குறைவுபடும். படுக்கும்போது எப்போதும் இடதுகைப்பக்கமே ஒருக்கணித்துப் படுக்கவேண்டும். இவ்வாறு படுப்பதால் இரைப்பை, நீர்ப்பை, பித்தப்பை முதலிய ஜீரணக்கருவிகள் அதனதன் ஸ்தானத்தில் இருக்கக் கூடும். இரண்டு கைகளையும் கால்களின் மத்தியில் வைத்துக்கொண்டாவது, முகத்தைத் துணியால் மூடிக்கொண்டாவது, மேடுபள்ளமான படுக்கையிலாவது, வெட்டவெளியிலாவது, வெறுந்தரையிலாவது படுக்கக் கூடாது. அதனால் நித்திரைகெட்டு உடலுக்குப் பலவித பிணிகளுண்டாகும். நமது படுக்கை, தலையணை, போர்வை, துப்பட்டி இவைகள் சுத்தமாயும் வெண்மையாயும் இருக்கவேண்டும். தரையில் படுக்காமல் சுற்று உயரமான பலகை மஞ்சத்தில் படுப்பது நலம். அப் பலகையை அடிக்கடி சுழுவ வேண்டும்.

படுக்கை அறையானது ஒடுக்கமுள்ளதாயிராமல் விசாலமுள்ளதாயும், நல்ல காற்றோட்டம் உள்ளதாயும் இருக்க வேண்டும். நோயாளிகள் படுத்திருக்கும் அறைகளில் நாம் படுக்கக் கூடாது. பழய கட்டிடங்கள், மாங்கள், மலையடிவாரங்கள் முதலியவைகளின் கீழும் படுத்து உறங்கக் கூடாது. மெதுவான படுக்கையில் படுப்பதைவிட கெட்டியான படுக்கையில் படுப்பது சரீராரோக்யமுள்ளவர்களுக்கு நல்லது. அதனால் தேகத்தின் தசைநார்கள் கெட்டிப்படுகின்றன. நரம்புகள் பலப்படுகின்றன.

தாயும் பிள்ளையும் பக்கத்தில் படுத்துறங்கக் கூடாது. ஏனெனில் அதிகமான பிராண வாயுவை தாய் இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றவாளைத் தலால் குழந்தைக்குப் பிராண வாயுவு குறைந்துபோகும். பெரியவர்களைவிட குழந்தைகளுக்கு அதிகத் தூக்கம் அவசியம். பெரியவர்களுக்கு 6 மணி நேரம் தூக்கமே போதுமானதாகும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சுகாதார விதிப்படி ஒவ்வொருவரும் நடந்துவந்தால் நோயற்ற வாழ்வு வாழலாம்.

மருந்து செய்பகுதி.

களை எண்ணெய்

பெரும்பூசணிக்காய், வெங்காயம், எட்டிப்பழம், ஒரிலைத் தாமரை இவைகளின் சாறு வகைக்குப் படி 1. வெந்தயம் ரூபாபெடை 1½. இவைகளை ஒன்றாய் அரைத்து, சிற்றா மணக்கெண்ணெய் படி 1-ல் கலந்து மண் பாண்டத்திலிட்டு அடுப்பிலிட்டு நீர் சுண்டக்காய்ச்சி வடிகட்டி இதில் கோரோசனை, குங்குமப்பூ வகைக்கு குண்டுமணியெடை 6. பொடித் துப்போட்டு புட்டியில் வைத்துக்கொள்ளவும்.

அளவு:- வேளைக்கு 1-காண்டி (டேபிள் ஸ்பூன்) காலை மாலை யாக நாள் 1-க்கு 2-வேளை விதம் பெரியவர்களுக்கும், இரவில் படுக்கப்போகும்போதுமட்டும் ஒரு காண்டி (மஸ்பூன்) குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கவும்.

உபயோகம்:- சகல உஷ்ணம், வெட்டை, அஸ்திச்சுடு, வயிற்று வலி, களை, வாய்நாற்றம், கண் எரிச்சல் குணமாகும்.

திரிசுர கசாயம்.

கூறுமெனும் பாலாட்டை கொண்டசித்தண்டம் வீரோமம் வேலிப்பருத்தி வேருடனே நாறுகின்ற நல்மிளகுக்கடி நலமாய்க் கசாயமிட மாறுமே வாதசூரம் மாதே.

செப்புமடல் கோஷ்டம்செய்ய கொத்தமல்லிசுக்கு மெப்புமடைய சிரகமும் வில்வவேர் தப்பாத சித்தமரம் வேருடனே சிராய்க்கசாயமிட பித்தசூரம் நிராகுமெனப்பேசு

பேசமாடாதோடை பின்கண்டங்கத்திரி நேர் விசும் அரத்தை காஞ்சோரி வேர்ப்பூலர்மாலிலா பொன்முள்ளி தூதுசுக்கு புட்டாய்க்கசாயமிட செம்மையாகும் சிலேத்தசூரம் செப்பு.

பரங்கிப்பட்டை லேகியம்.

பரங்கிப்பட்டை ரூபாயெடை 6, கொடிவேலி வேர் சங்கம்வேர், அமுக்கிராவேர் இவைகளின் பட்டை வகைக்கு ரூபாயெடை 2, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், ஏலம் வகைக்கு ரூபாயெடை 1½, லிங்கம் ரூபாயெடை ½, இவை களை இடித்து, வஸ்திரகாயம்செய்து, சீனி ரூபாயெடை 24 பாகு செய்து, ஹை குரணத்தை அதில் தூவி, நெய் படி ½, தேன் படி ½ விட்டு, கிளறி ஜாடியில் வைத்துக்கொள்ளவும்.

அளவு:- வேளைக்கு கொட்டைப்பாக்கு அளவு காலை மாலையாக நாள் ஒன்றுக்கு இரு வேளை வீதம் சாப்பிடவும்.

உபயோகம்:- மேககுலை, கருமேகம், கைகால் குடைச் சல் ரீங்கும்,

பத்தியம்:- புளி, புகையிலை ரீக்துவது நலம்.

அண்டவாதத்திற்கு மேற்பூச்சு.

கழற்சிப் பருப்பு, வெள்ளைப்பூண்டு, சுக்கு, நவச்சாரம் இவை வகைக்கு ரூபாயெடை கால் எடுத்து கோழி முட்டை வெண் கருவு விட்டரைத்து அண்டத்தில் பூச முன் ற நாட்களில் குணமாகும்.

“சு சீ லா”

சுகந்த வாசனைத் தைலம்.

நூதனமுறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது. இது கூந்தலை கருமையாக வளரச்செய்யும். ரோமம் உதிர்ந்தல், தலையில் உண்டாகும் பொடுகு முதலியவைகளை ரீக்கும்.

புட்டி 1-க்கு விலை அணு 10.

கிடைக்குமிடங்கள்:-

உமேலை K. S. ராமனாத அய்யர், ஹோட்டல், பழனி.

பீம் விலாஸ், அடிவாரம், பழனி.

மூலிகைப் பகுதி.

வில்வம்.

இந்துக்கள் இதை வெகு சிரேஷ்டமானதாகக் கருதுகிறார்கள். இது எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும். இதன் கொழுந்து, இலை, பூ, காய், பழம், பட்டை, பிசின், வேர் முதலியன யாவும் மருந்துக்காகப் பயன்படுகிறது.

உபயோகம்:- கொழுந்து சல மேகத்தையும், இலை யின் கஷாயம் சன்னி, சுரம் முதலியவைகளையும், பூ மந்தத் தையும், பிஞ்சு குன்மத்தையும், காய் இரத்த பேதியையும், பழம் கண்ணிருளையும், பிசின் சுக்கிலக் குதாவையும், வேர் பல வியாதிகளையும் ரீக்கும்.

பழத்திலிருந்து தைலம் செய்து வாதநோய்களுக்கும், கஷாயமிட்டு பேதி சிவாரணத்திற்கும் கொடுக்கிறார்கள். முக்கியமாய்க் குழந்தைகளுக்குப் பேதியாய்க் கொண்டிருக்கும்போது இதைக்கொடுத்தால் குணமுண்டாகும். இப் பழத்தின் சதைபைப் பாலில் கலந்து தக்கோலம், வால்மிளகுப்பொடி சேர்த்து சாப்பிட்டால் ரத்தவிருத்தி, இந்திரியக் கட்டு உண்டாகும். சதையுடன் சோம்பு, சுக்கு, சேர்த்து கஷாயமிட்டு சாப்பிட்டுவர மூல வியாதி குணமாகும். வேருக்கு வாத குன்மம், பித்தசோகை, சன்னிபாதம், அருசி, மந்தாக்கினி, வார்தி குணமாகும். தேகபுஷ்டியும் உண்டாகும்.

வில்வத்தின்வேருக்கு விடகுன்மவாயுகபம் சொல்லவொண்ணப்பித்தத் தொடர்சோபை-வல்லகப் தாகசுரீரேற்றஞ் சன்னியொடுமெய்வலியும் வேகமொடுங்குமே.

அக்கினிமாந்த மரோசியதிராரம்விக்கல் நிற்கரியபித்தகரம் நீள்சாந்தி-சுட்ககோ யாதிபகோயேகு மழகோடுபுஷ்டியுண்டாக் கோதில்வில்வவேரதனைக்கொள்.

(பதார்த்தகுணசிந்தாமணி)

468

சித்தன்.

456-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

விடக்காணும். என்றாலும், சில 'தேசபக்தர்கள்' சுயராஜ்யம் வந்தால் இவையெல்லாம் தானாகவே மறைந்துபோகுமென்கிறார்கள். இது குதிரைக்கு முன் வண்டியை வைத்த பிரகஸ்பதியின் விவேகத்தையேயொக்கும்.

ஆகவே இங்கு நான் கூறவிரும்புவது யாதெனில் இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் "நான் இந்தியன்—நாம் இந்தியர்" என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படவேண்டும். பள்ளிப்பிள்ளைக்கு உபாத்திமார்கள் "நாம் இந்தியர்" என்ற பாடத்தை மனதில் பதியவைக்கவேண்டும். பாடபுத்தகம் எழுதும் நூலாசிரியர்கள் "நாம் இந்தியர்" என்ற ஒரு பாடத்தை எல்லா வகுப்புப் புத்தகங்களிலும் சேர்க்கவேண்டும். தேசாபிமானிகள் என்பவர்கள் சுயநலம் பாராது மக்கள் சேஷமத்தைக் கருத்திருத்தி சேவை செய்பவர்கள் என்றே அர்த்தம். அதனுண்மை தெரியாது துனிப்புல் மேய்பவர்களுக்கு மாறுபாடாய்தெரியும். உபாத்திமார்கள் பொறுப்பும் சேவையும் பலவகையில் கிறந்ததென்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். இன்று பெரும் பெரும் உத்தியோகமும், அந்தஸ்துமுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பள்ளியில்தான் விதையிடப்படுகிறது. ஆகையால் அவர்கள் இன்றுள்ள நிலைமைக்கு உபாத்திமார்களே முக்கிய காரணஸ்தராவார்கள். எவ்வித ஆடம்பர விளம்பரம் இல்லாத "அடக்க ஊழியர்" (Silent Worker) என்று அவர்களைத்தான் கூறவேண்டும். ஆகையினால்தான் உபாத்திமார்கள் பிற்கால சுந்தரியார் போற்றத்தக்க முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, எனது வாரிசு சகோதரர்களை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். யார் எப்படி எந்த வழி சென்றாலும் மற்றவர்களை எதிர்பாராது நீங்கள் ஜாதி சமய பட்டங்களுக்கும், சின்னங்களுக்கும் அறவே ஒழிக்கவேண்டும். "விதேலைக்கு முதற்படி" இதுவே என்பதை நிச்சயமாய் உணருங்கள். தற்காலநாகரிக சுந்தரியாரால் போற்றப்படவேண்டுமானால் இந்த நிமிஷமே இதைச் செய்ய விரதங்கொள்ளுங்கள். "நான் இந்தியன்; நாம் இந்தியர்" என்ற பல்லவியை எந்த நேரத்திலும் மறந்துவிடாதீர்கள்.

நாடகப்பகுதி.

நாகானந்தன்.

—அகஸ்தியா—

(லேட் H. ராமசாமி அய்யர் அவர்களால் எழுதப்பட்டது)

(429-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

அங்கம் 3]

களம் 3]

ஜயதுங்கன், சுந்திரகுமாரன்.

காலம்—இரவு. இடம்—அவர்கள் வீடு.

ஜயதுங்கன்:—குழந்தாய் சுந்திரகுமாரா! 'இளங்கன்று பயமறியாது' என்ற வாக்கியம் உன் விஷயத்தில் மெய்யாயது. பலாபலன் கருதாது மதயானை மீது பாய்ந்தாய். அதனால் தரையில் வாரி எறியுண்டாய். பசுப்புற்றரையாதலின் உயிர் பெற்றாய். ஆயின் என்ன? மரணத்திற்குச் சமமான பல அவஸ்தையும் பட்டாய். எங்களைத் துன்பத்துள் ஆக்கினாய். அன்னை மீளும்புகை தன் அருளால் மீண்டும் உயிர் பெற்றாய்.

சுந்திரகுமாரன்:—தந்தாய்! ஒன்றே நினைத்தேன். அது ஒழிந்து பற்றொன்று ஆயிற்று. நான் எதற்கும் அஞ்சா நெஞ்சினன் என்பதை உலகத்திற்கும் முக்கியமாய் சுருண சுந்தரிக்கும் விளக்க எண்ணினேன். அது ஒழிந்து நான் மதியிலன், விட்டிலன்ன தன் கேட்டைத்தானே ஆக்கிக் கொள்பவன் என்பதை சோனாட்டு யுத்தத்தினாலும், சுருண சுந்தரியைக்காக்க முயன்றதினாலும் காட்டிக்கொண்டேன் இவ்விருகுந்தியங்களாலும் சுருண சுந்தரிதன் சொற்ப மதிப்பையும் இழக்கலானேன்.

ஜயதுங்கன்:—குழந்தாய்! விஷயம் இவ்வளவுடனே முடிந்துள்ளது? நாகானந்தன் அன்று சோழநாட்டில் உன் சிறை மீட்டனன். இன்று சுருண சுந்தரிதன் உயிர் காத்தனன் என்றன்றோ எல்லோராலும் புசுழப்புகின்றனன். சுருண சுந்தரி இப்பொழுது அனுபவிக்கும் நோயினைக் கரு

துங்கால் காதல் நோயென எனக்கு விளங்குகிறது. அவள் காதலைப்பெறும் வனப்பும், எல்லமையும் உள்ளவன் நாகானந்தன் லீ வேறு யாருளர்? அப்படி இருப்பினும் அவன் குலப்பெருமையிலானதவின் அவன்மீது அவள் கொண்டுள்ள காதல் பலனிலதாகும். அகதர்ப்பற்றி எனக்குக் கூலி இல்லை. நாம் விரலால் கிள்ளி எறிவதை கோடரி கொண்டுள்ளோர் பிளத்தல் வேண்டும். சுலபமே நீ அடையவேண்டிய சுருண சுந்தரியை இனிப் பல சூழ்ச்சிகள் செய்து அடையவேண்டியுள்ளது. அன்று யான் செப்பிய வண்ணம் சோண்டு போகாமலும், யானையின் முன் செல்லாமலுமிருந்திருப்பையேல் என் எண்ணமெல்லாம் இலகுவே முடிந்திருக்கும். இனியோ நாம் நாகானந்தன் தாழ்வினாலேயே எண்ணிய கருமம் நிறைவேற்றாதல் வேண்டும். ஆயின் எண்ணுவதெளிது; எண்ணியவாறு முடித்தல் கடினம். எப்படியாயினும் நாகானந்தன்மேல் சுருணனுக்கு வெறுப்புண்டாகும் வழி நாடவேண்டும். வாகுணரோ அவன் பால் புத்திர வாஞ்சைகொண்டு மன்னவனுக்கு அவனிடம் மென்றோலும் அன்பை பெருக்குகின்றார் என ஒற்றறால் ஓங்கின்றேன்.

கந்திரகுமாரன்:—தந்தாய்! சுருணசுந்தரிக்கு என்னிடம் சற்றும் காதலில்லை என எனக்கு நன்றாய்த் தெரிகின்றது. அவள் என்னை இன்முகத்தோடு வரவேற்பதில்லை. முன்போல் என்னுடன் வார்த்தையாடுவதில்லை. எவ்வளவு காலம் அவளுடனிருப்பினும் என் பக்கம் திரும்பாமலே தோழியிருடன் வார்த்தையாடுகின்றனள். அல்லது யாதேனும் வேறு காரியம் பகர்ந்து என்னை வெளியேற்றி விடுகின்றனள். இதனால் அவனிடம் செல்லவே என் மனம் கூசுகின்றது. அவள் தற்சமயம் இருக்கும் கோலம் பார்த்தால் மனோநோயால் வாடுபவள் போல் தோற்றுகின்றது. இவற்றினைக் கருதின தாங்கள் சொல்லியவாறு அவள் நாகானந்தன் மீது காதல் கொண்டிருந்தாலுமிருக்கலாமென எண்ணுகிறேன். இதற்கு முன் அவள் என்னுடையவளே என்னும் நிச்சயத்தால் அவனிடம் காதல் மிகுதியாய் எழுந்ததாய்த் தோன்றவில்லை. நாகானந்தன் என் போட்டியெனத் தோன்றவே என காதல் கரைகடந்துளது. அவனிடம்பொறுமைவிருத்திபுகின்றது. அவனை விரும்பும்

சுருணமன்னர் பாலும், வாகுணர் பாலும் கிருப்பு ஒழிந்து வெறுப்புண்டாகிறது. எங்கே சுருண சுந்தரியையும் பாண்டியநாட்டினையும் ஒருங்கே இழக்கவேண்டி வருமோவென நெஞ்சம் எங்குகின்றது. ஏதாவது ஒரு வழியில் எங்கு நாகானந்தன் குலம் விளங்கப்பெருமை அடைவானோ என அச்சம் உண்டாகுது. என் செய்வேன்?

ஜயதுங்கன்:—குழந்தாய்! நீ கூறியவரிடம் வெறுப்பும், நீ கூறிய விஷயங்களில் அச்சமும் எனக்கும் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றது. ஆயினும் ஊக்கமது கைவிடுதல் கூடாது. அதனை விடுவதால் முற்றும் கோணலாய் முடியும். ஆதலால் மென்மேலும் முயன்று நாகானந்தன் சீரெல்லாம் போக்கி சுருண சுந்தரிதன் காதல் மீட்டும் ஆக்கி அவள் தனை மணந்து பாண்டியநாட்டினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். ஆதலின் குழந்தாய்! அவள் பாாமுகமாயிருப்பினும் அவனிடம் போவதை நிறுத்தாதே. மொழியாடுவதை குறைக்காதே; தள்ளினும் பின்னடையாதே. சமயம் வாய்ந்த வேளையெல்லாம் அவள் தன்மனம் கரையப்பெசு. கரைவது காணின் காதல் ஓது. எவ்வதமும் உன் வசமாக்கு. எவ்வாறும் முயன்று பயன் பெருவதாலேயே நாம் பெருமை படைபலாம். பின்னால் நாமே பெறலாம்.

கந்திரகுமாரன்:—தந்தாய்! தங்கள் சொல்லை அலகியம் செய்ததால் அடைந்த பலன் போதும். யாது செய்தேனும் சுருணசுந்தரியையும் பாண்டிய நாட்டினையும் நான் எனதாக்குதல்வேண்டும். அதுபற்றித் தாம் கூறியவழி நடப்பேன்.

ஜயதுங்கன்:—குழந்தாய்! வாகுணர் பாலேனும், நாகானந்தர் பாலேனும் உனக்கு ஏற்பட்டுள்ள வெறுப்பினை வெளியிடாதே. முன்னிலும் நேசிப்பதாய் மயக்கு; கொக்கன்ன கருமமே கண்ணாற்று. தாமதம் ஆயிற்று. போஜனம் செய்வோம் வா. (இருவருமறைதல்)

(தொடரும்)

யோசனைக் கணக்கு.

(K. A. சுப்பிரமணியம்.)

ஒரு வெற்றிலை வியாபாரிக்கு மூன்று குமார்கள். அவன் தன் மூத்த குமாரனிடம் 50 கட்டு வெற்றிலையும், அடுத்த குமாரனிடம் 30 கட்டு வெற்றிலையும், கடைசி குமாரனிடம் 10 கட்டு வெற்றிலையும் வியாபாரம் செய்துவரும்படி அனுப்புகிறான். மூவரும் ஒரே சந்தையில் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். ஒரே விலைக்குத்தான் விற்கிறார்கள். மாலை யில் வீட்டுக்கு வரும்பொழுது ஒரே மதிப்புள்ள தொகை தான் இருந்தது. எப்படி?

விகடங்கள்.

1. ஒரு தாய் தன் குழந்தையிடம் காலணவுக்கு சுண்ணாம்பும், காலணவுக்கு புண்ணாக்கும் வாங்கிவரும்படி அனுப்பினாள். குழந்தை சாமான்களை உருப்போட்டுக் கொண்டே கடைக்குப்போய் காலணவுக்கு சுண்ணாக்கும் காலணவுக்கு புண்ணாப்பும் கொடு என்று கேட்டது. ஒரு கடையிலாவது கிடைக்கவில்லை.

2. ஒரு தாயார் தன் மகனுக்கு சாதம்போட சாதத்தை எடுத்துத் தாழ்வாரத்தில் வைத்து தன் மகனிடம் சாதத்தை காக்காய் தின்றவனிடம் பார்த்துக்கொள் என்று சொல்லி வேறு காரியமாய் உள்ளே போனாள். திரும்பி வரும்பொழுது காக்கை சாதத்தைத் தின்றகொண்டிருந்தது. மகனைக் கோபித்துக்கொண்டதில் அம்மா நீ சொன்னபடிதானே நான் செய்தேன். நீ காக்காய் தின்னும் பார்த்துக்கொள் என்று சொன்னாய். நானும் காக்காய் தின்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று பதில் கூறினாள்.

சரியான கேள்வி.

உதட்டில் புண், மாடுகறக்க முடியவில்லை, ஏன்?

விடைகள் அடுத்த இதழில் வரும்.

வெளிவந்துவிட்டது! வெளிவந்துவிட்டது!

ஓர் இனிய தமிழ் நாவல்
இராஜேந்திர சுந்தரி

அல்லது

தியாகச் செல்வனின் தீரச்செயல்.
ஸ்ரீமான் ப. மு. ரா. முத்துச்சாமி ரெட்டியார்
அவர்களால் எழுதப்பட்டது

இதில் உலக வாழ்க்கை என்பது யாது? சுணவன் என் பவர் யார்? நமது கடமை என்ன? என்பன போன்றவைகளையும், சாதல் மனமே சிறந்ததென பல மேற்கோள்களுடன் விளக்கப்பட்டிருப்பதையும், கொடுங்கோன் மன்னர் வாழும் நாட்டில் கடுப்புவி வாழும் காடு நன்றே என்பதையும், பல நீதிமொழிகளையும், மற்றும் பல விஷயங்களையும் காண லாம். தமிழ் மக்களாகிய ஆண் பெண் இருபாலரும் படிக்க வேண்டியது அவசியம். சுமார் 350-பக்கங்கள் கொண்ட இந்நாவலின் இரண்டு பாகங்களின் விலை ரூ 1-8-0 தான்.

உண்மைக் காதல்

அல்லது

பரிமளா ராகவன்

என்னும் ஓர் இனிய தமிழ் நாவல்.

ஸ்ரீமான் ப. மு. ரா. முத்துச்சாமி ரெட்டியார்
அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

உண்மைக்காதலுக்கு அழிவில்லை என்றும் பதிலிரதா தர்மமும் சன்மார்க்கமும் சிறந்ததென்றும், பல இடையூறு களேற்படினும் உண்மைக்காதல் வெளிப்பட்டு நிலவுமென் றும், காதலருக்கேற்படுத்தடைகளைத் தகர்ப்பதற்கேற்றகரு வியாகவே அக்காதல் துணைபோகிறதென்றும், பாமரரும் படித்தறியக்கூடிய எளிய தமிழ் நடையில் வெளிவந்துள்ளது.

இதன் விலை அணு 0-8-0.

தேவைக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

மானேஜர், சித்தன், பழனி.

ம தி ப் பு ர க ள் .

—ஜீவ மணி—
“ ஜீவ மணி . ”

இம்மாதப் பத்திரிகை வரப்பெற்றேறும். இதுபெயருக் கேற்ற விஷயங்களைத் தன்னுள்ளடக்கி வெளிவரும் ஒர் சிறந்த மாதாந்தரப் பத்திரிகை. இதன் ஆசிரியர் டாக்டர் T. C. சிங்காரம் அவர்கள். இச்சஞ்சிகையில் காதல் துர்ப்பும் இனிய கதைகள், கதைக்கேற்ற சித்திரப்படங்கள், உலக வினோதங்கள், மாதர் பகுதி முதலியன மிளிர்கின்றன.

இதில் வெளிவரும் கதைகள் தற்கால நாகரீகத்திற்கும், புதிய சீர்கிருத்தத்திற்கும் ஏற்றதாயும், படித்தவரைப் பரவசப்படுத்தத் தக்கதாய் குறைந்த சந்தாவோடு இருப்பதால் பொதுமக்கள் ஆதரிப்பாராக.

ஆண்டுச்சந்தா ரூ. 0—12—0.

தனிப்பிரதி ... ரூ. 0—0—6.

கடைக்குமிடம்:—

மானேஜர், ஜீவமணி,

பெரியகடை வீதி, திருச்சி.

“சித்தவைத்திய ஆராய்ச்சி.”

இது ஒரு மாதாந்தப் பத்திரிகை. இதன் பிரதி ஒன்று வரப்பெற்றேறும். இது தாசர்புரத்தினின்று திரு. H. தேவதாஸ், பி. எ., எல். டி., அவர்களையும், பண்டித, பி. எஸ். ராமசாமி அவர்களையும் ஆசிரியர்களாகக்கொண்டு வெளிவருகிறது. இது சித்தவைத்திய அபிவிருத்தியையே லட்சியமாகக்கொண்டு, இதுவரை வெளிவராத கொங்கணர் குருநூல், முக்காண்டகுத்திரம் 500, ரோமரிஷி 19, முதலிய நூல்களின் விஷயங்களை வெளியிடுகிறது. சித்தவைத்தியர்களுக்குப் பெரிதும் நன்மை பயக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

கடைக்குமிடம்:—

மானேஜர், சித்தவைத்திய ஆராய்ச்சி.

தாசர்புரம், தின்னனூர் R. S.

சொர்ண அயக்காந்த செந்தூரம்.

இது வாய்வு, வயிற்றுவலி, பாண்டு, சோகை, வீக்கம், காமாலை, தேகம் வெளுத்திருத்தல், பித்த நோய்கள், தலை மயக்கம், கிறுகிறப்பு, செரிவாமை, கபநோய், அரோசிகம், அன்னத்துவேஷம், கிராணி, அதிகாரம் முதலிய ரோகங்களைப்போக்கும். நல்ல பசியைக்கொடுத்து, இரத்த சுத்தியும், தேகபுஷ்டியும் தரும். கரம்புகள் முறுக்கேறும்.

48-நாள் செந்துரம் விலை ரூ. 7. 24-நாள் விலை ரூ. 4.

அயச்செந்துரம்

48-நாள் விலை ரூ. 5. 24-நாள் விலை ரூ. 3.

குளிர் சுர செந்தூரம்.

குளிர்சுரம், முறைசுரம், மலேரிபா, இன்புளையன்சா முதலியன நாட்பட்டதாயிருந்தாலும் புதிதாக உண்டாகி இருந்தாலும் ஒரு நாள் மருத்தில் நிச்சயமாய்க் குணமாகும். காய்ச்சல் கட்டி கரைந்துவிடும். இங்கிலிஷ் மருத்துகளில் தீராத நெடுநாட்பட்ட கார்தலையும் சிறத்தியிருக்கிறது.

2-வேளை செந்துரம் விலை ரூ. 3—0—0.

சண்முக மெழுகு.

வாய்வுக்கட்டி, பால்கட்டி, உதரக்கட்டி, காய்ச்சல்கட்டி, மகோதரக்கட்டி, குண்மக்கட்டி முதலிய சகல கட்டிகளும் கரைந்து குணமாகும்.

9-வேளை விலை ரூ. 3—0—0.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி. S. I.

கர்ப்ப எண்ணெயைப்பற்றி

கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைச்சாப்பிட்டால்
என்ன செய்யும்?

கர்ப்ப எண்ணெய்:— பெண்களுக்குண்டாகும் வயிற்று வலி, இடுப்பு வலி, கைகால் குடைச்சல், மார்பு வலி, தலை வலி முதலியவைகளைப் போக்கும்.

கர்ப்ப எண்ணெய்:— சூதகக்கட்டு, சூதகப்பெருக்கு, குத்தோடு கூடிய சூதகம், சூதக சூலை, சூதகக்கட்டால் உண்டாகும் சரீரகனம், வயறு பெருத்தல் முதலியவைகளை நிவர்த்திக்கும்.

கர்ப்ப எண்ணெய்:— வயிற்றிறைச்சல், இருதயத்துடிப்பு, நெஞ்சடைப்பு, ஆயாசம், வார்தி முதலியவைகளைக் குணப்படுத்தி மாதாந்தரத்தைக் கிரமப்படி வெளியேற்றி சரீர சுகத்தைக் கொடுக்கும்.

கர்ப்ப எண்ணெய்:— கர்ப்பக் கோளாறுகளையும், கருப்பையிலுள்ள பூச்சிகளால் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் நீக்கி, அகாலப்பிரசவம், ஜனனேந்திரியங்களின் நரம்புகளும், தசைகளும், பலவீனமாகி கருவழிதல் முதலிய வியாதிகளையும் குணமாக்கும்.

கர்ப்ப எண்ணெய்:— குழந்தை இல்லையெயென்ற மனக்கவலை கொண்டுள்ள மாதர்களின் கவலையை ஒழித்து, குழந்தைப்பாக்கியத்தைக் கொடுக்கும்.

கர்ப்ப எண்ணெய்:— பெண்களின் சகல வியாதிகளையும் சாந்தப்படுத்தி பலத்தையும் முகவசிகரத்தையும் கொடுக்கும். ஆதலால் பெண்மணிகள் ஒவ்வொரு வரிடமும் அவசியம் இருக்கவேண்டியது.

ஒரு புட்டி விலை ரூபாய் இரண்டேதான்.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி S. I

நற்சாட்சிகள்.

—❧—

6-மாதம் கர்ப்பம்.

என் மனைவிக்கு 3-ஸ்ரீகாலமாக இருந்த சூதக வயிற்று வலிக்கு தங்கள் கர்ப்ப எண்ணெய் வாங்கிக்கொடுத்ததில் பூரண சுகமாக 6-மாத கர்ப்பம் உண்டாகியிருக்கிறது. ஆகையால் என் சினைகிதர் குடும்பங்களுக்கு கர்ப்ப எண்ணெய் 6-புட்டிகள் வி. பி. யில் அனுப்பக்கொடுக்கிறேன்.

(Sd.) பெ. ரு. சின்னசாமி பண்டிட்,
இந்தியன் பீஸ்கட் பாக்டரி, எட்டியாபுரம் போஸ்ட்.

குழந்தை பிறந்தது.

தங்கள் கர்ப்ப எண்ணெயை 4-ஸ்ரீமாத புத்திரசந்தாமனில்லாமலிருந்த என் மருமகள் இரண்டிதடவை வாங்கிச் சாப்பிட்டதில் உடம்பிலுள்ள சிக்குகள் சௌக்கியமாகி, ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது.

அவ்விக்குண்டம், க. வி. பெ. கலியாணத்தேவர்,
குண்டுமலைத் தோட்டம், கடுகுமுடி டிவிஷன்,
தலையார் போஸ்ட், திருவாங்கூர்.

உதிர்க்கட்டி பறந்துவிட்டது.

தங்கள் கர்ப்ப எண்ணெயை 3-மாதாந்தரகாலமாய் என் மனைவி உபயோகித்து வந்ததில் உதிர்க்கட்டி கைகால் குடைதல், வயிற்று வலி, சரியாய் மாதவிலக்காக இருத்தல் இதுகொள்ளலாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கிறது.

(Sd.) சி. முத்துசாமிக் கவுண்டன்,
வேடசந்தூர், திண்டுக்கல்.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி S. I.

மேகராஜாங்க எண்ணெய்.

இது மேகரோகங்களுக்கும், புண்புரைகளுக்கும், சூலை
நீர், மேகப்பத்துகளுக்கும் உயர்ந்த எண்ணெய். காலைநில்
மட்டும் 5-நாள் சாப்பிட சுகபேதியாகி வியாதியைக் கண்டிக்
கும். மேகரோகங்கள், கிரந்தி, புண்புரைகள், சிரங்கு, காப்
பான் நீர்கள், பத்துகள், சூலைநீர், பவுத்திரம், நாட்பட்ட
வெட்டை, அரையாப்பு, தொடைவாழை, ஆறுத ரணங்கள்
கண்டமலை, கன்னப்புத்து முதலிய வியாதிகள் நீங்கும்.
இது எண்ணெய்ப் போக்கானதால் குழந்தைகளுக்கும்
கொடுக்கலாம்.

புட்டி 1-க்கு வீலை ரூ. 3-0-0.

சர்வரோக சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இதைக் காலை மாலை பசும்பாலில் 3-முதல் 5-துளிகள்
விட்டுச் சாப்பிட மேகரோகங்கள், சொரிசிரங்கு, அரிப்பு,
தடிப்பு, படை, ரணங்கள், மூலச்சூடு, மூலவாய்வு, கண், கை
கால் எரிவு முதலியன நீங்கி நல்ல இரத்த விருத்தியும்,
பலமும் உண்டாகும். இதை ரணங்களுக்கும் மேகப்புண்,
படை, சொரிசிரங்குகளுக்கும் மேற்பூச்சாகத் தடவலாம்.
பத்தியமில்லை.

பெரிய புட்டி 1-க்கு வீலை ரூ. 2-0-0.

சிறிய புட்டி வீலை ரூ. 1-0-0.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி. S. I.

சந்தனாதித் தைலம்.

எமது முன்னோர்கள் அனுபவ முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்டது.

இதை தலை முழுவதிலும் கண்ணுக்கும் மூளைக்கும்
குவிர்ச்சியைக் கொடுத்து, தலை நாய்களுக்கு பலத்தைக்
கொடுக்கும். மூளைக்கெதிர்ப்பு, கண்புகைச்சல், கண்ணில்
நீர் வடிதல், கபால வாத்சி, பிச்சிர், சொகை, நீர்த்தாரை
காந்தல், மண்டைக்குத்து இவைகள் நீங்கும். சகலவித மேக
ரோகங்களையும் நீக்கும். சிவசில் பதாபிதிவந்தால் தூக்க
மின்மை, ரொம்பட்டை உதித்தல், வெடித்தல் முதலியன
நீங்கியபிற் கருத்துவளரும். இரத்தத்தைப் பருகிநீக்கும்.
ஆண் பெண் இருபாலரும் குழந்தைகளும் இத்தைலத்தை
தேய்த்து முழுகலாம்.

16-அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு வீலை ரூ. 4-0-0.

ஒருத் தலைவலித் தைலம்.

தீராத ஒருத் தலைவலியைத் தீர்ப்பதில் கைகண்டது.
ஒருத் தலைவலி, இரு பக்கமும் வலி, கண் சிவப்பு, கண்ணில்
நீர் வடிதல், கண் மங்கல், நீர், பிணிசம் இவைகள் தீரும்.
நாட்பட்ட ரோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுத்து குணங்கண்டது.
இத்தைலத்தை உபயோகித்து குணமடைந்தவர் எண்ணிற
தோர். மிக்க அனுபவமானது.

16-அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு வீலை ரூ. 4-0-0.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி. S. I.

தங்க மெடல்கள் பரிசுபெற்ற

சி. பி. சாமி

சித்தரசம்.

சிறந்த மூலிகைகளால் தயாரிக்கப்பட்டது.

பத்தியம் இல்லாதது.

குணம் இல்லாவிடில் பணம் வாபீஸ் செய்யப்படும்.

இது சகல ரோகங்களுக்கும் உள்ளும் புறமும் உபயோகிக்க நிமிஷக்கணக்கில் குணம் தருவது. இது அநேக வியாதிகளுக்குக் கொடுத்து அனுபவமானது. சகல வியாதிகளுக்கும் இது ஒன்றே போதுமானது. ஒருமருந்திலும் கட்டுப்படாத வியாதிகளெல்லாம் இதில் குணமாகின்றன. தீவரென்று சம்பளிக்கக்கூடிய ஆபத்தான சகல ரோகங்களும் அதி சீக்கிரத்தில் குணமாகும். ஜுரம், இரும்பு, தலைவலி, வயிற்று வலி, வயிற்றுப்போக்கு, ஜலதோஷம், அஜீரணம், புளித்தேப்பம், கைகால் பிடிப்பு, ஜன்னி, பார்சுவாய்வு, கிறுகிறப்பு, மார்ச்சனி, இளைப்பு, உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் எரிச்சல், வலிப்பு, வாய்வு, அரோசிகம், பசியின்மை, விக்கல், நெஞ்சுவலி, அன்னதோஷம், தலைமயக்கம், சூதக வயிற்று வலி, குன்மம், கால்ரா விரைவாய்வு முதலிய சகல ரோகங்களும் குணமாகும். நோயுள்ள இடங்களில் மேற்பூச்சாகவும் தேயக்கலாம். பல்வலி, பல்லாணை, தந்தவாய்வு, பல்லசைவு, எயிறு வீக்கம் முதலியவைகளுக்கு பஞ்சில் 3-துளி விட்டு வலியுள்ள இடத்தில் கொஞ்சநேரம் வைக்கலாம். ஒரு புட்டி உங்கள் கைவசமிருப்பின் எதிர்பாராது உண்டாகும் நோய்களுக்கு சமயத்தில் சிகிச்சைசெய்ய ஏதுவாகும். இன்றே எழுதுங்கள்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. டஜன் விலை ரூ. 10.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி. S. I.

சுகபேதி மாத்திரை.

—*—*—*—*—*—*—

வியாதி இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமானால் வயிற்றை மாதத்திற்கொருமுறை சுத்திசெய்து மலக்கட்டு இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். வார்தி, ஆசனக்கடுப்பு முதலியன இல்லாமல் சுகமாய்ப் பேதியாகும். ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு புட்டி இருக்கவேண்டியது மிக அவசியம். மலக்கட்டு நீங்கவேண்டுமானால் இரவில் படுக்கும்போது 1 அல்லது 2 மாதிரைகள் விழுங்கி பால் அல்லது தண்ணீர் சாப்பிடவும். காலையில் சுகபேதியாகும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 0—12—0.

பெரும்பாடு நிவாரணி.

இரத்தப்போக்கைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டாம்

பெண்களுக்கு வீட்டு விலக்குக்காலங்களில் மிகுதியாக இரத்தம் போதல், காலந்தவறியும் அடிக்கடியும் இரத்தம் வந்துகொண்டிருத்தல், பெரும்பாடு, மூத்திரத்தில் இரத்தம் போதல் முதலிய காரணங்களால் சரீரம் இளைத்து பலமற்றிருத்தல், அடிக்கடி வார்தி எடுத்தல், வர்தியில் இரத்தம் விழல் முதலியவைகளைச் சுகப்படுத்துவதில் பெயர்பெற்றது.

24-வேளை விலை ரூ. 5—0—0.

ஜீரண சஞ்சீவி லேகியம்.

குன்மம், அஜீரணம், பொருமல், வயிற்றுப்போக்கு, புளியேப்பம், வாய்வு, அதிசாரம், இவைகளைத் தீர்ப்பதில் கைகண்டது. அதிகபசியும், இரத்தவிர்த்தியும் உண்டாகும்.

சேர் 1-க்கு விலை ரூ. 3—0—0.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,
பழனி. S. I.

எவர்!

எவர்!!

இளமையை விரும்பாதார்?
தளர்ந்தவயதினரும், மெலிந்த உடலினரும்
இழந்த பலமடையச் செய்வது
மகானருளால் கிடைக்கப்பெற்ற எமது
சிறந்த ஔடதமே!

Permanent Cure.

Cure Guaranteed.

தங்கபஸ்பம்.

நோயற்றவர், நோயற்றவர் இருகாத்தினரும்
உட்கொள்ளலாம்.

தேகசுகம், திடகாத்திரம், தாதுபுஷ்டி
அளிப்பதில் இணையற்றது.

24-நாள் பஸ்பம் விலை ரூ. 10—0—0.

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,

பிராஞ்ச:- 1-54, அருணாசல நாயக்கன் தெரு,
சிந்தாத்திரிப்பேட்டை, மதராஸ்.